VII. évfolyam, 41. szám

1951. október 11

Ludas Matyi

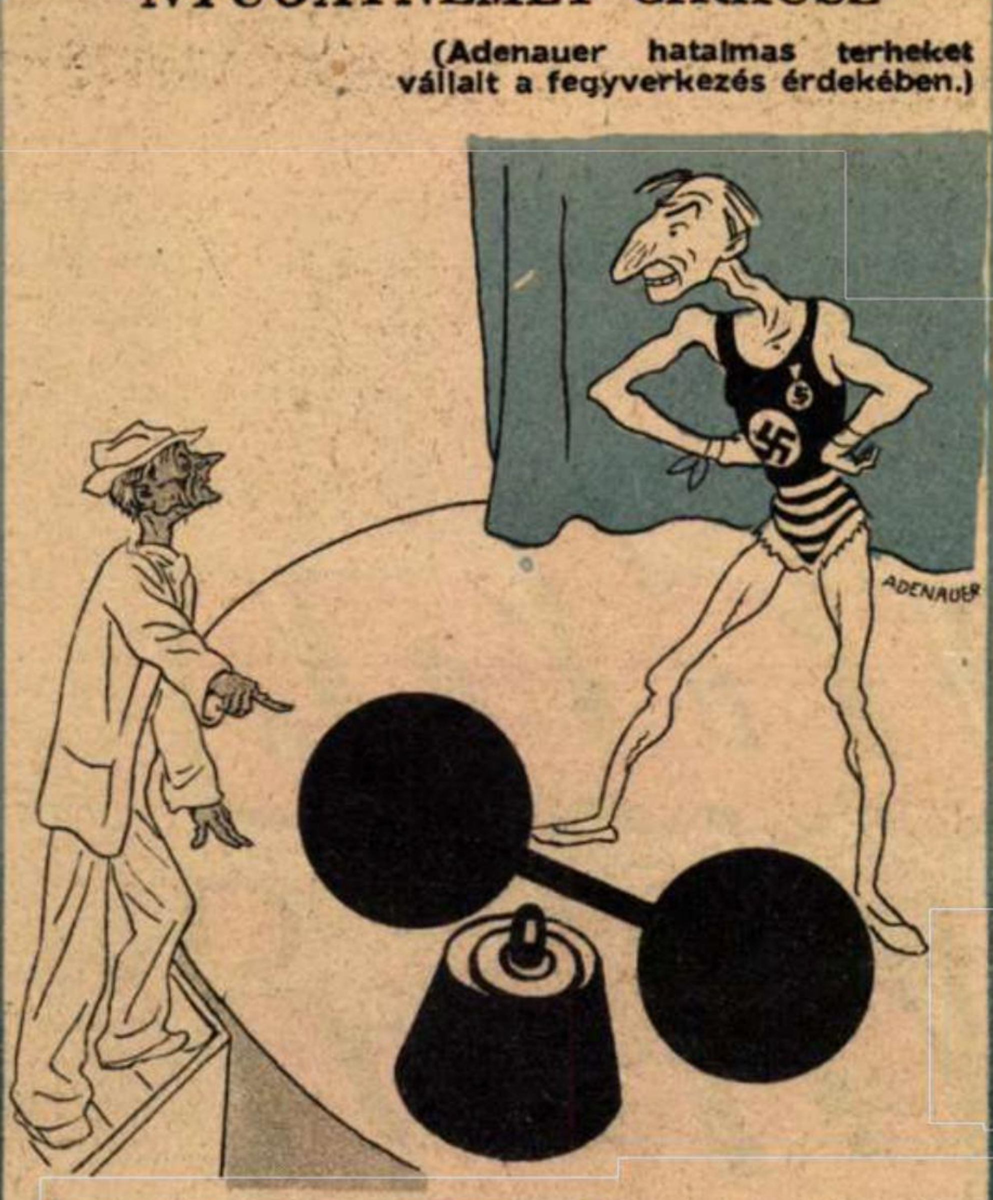

— *Adenauer úr, a német nép Németország egységét követeli!*
— *Ugyan menjen már, csak nem képzeli, hogy kockáztatom ezt a jó állást!?*

70 fillér

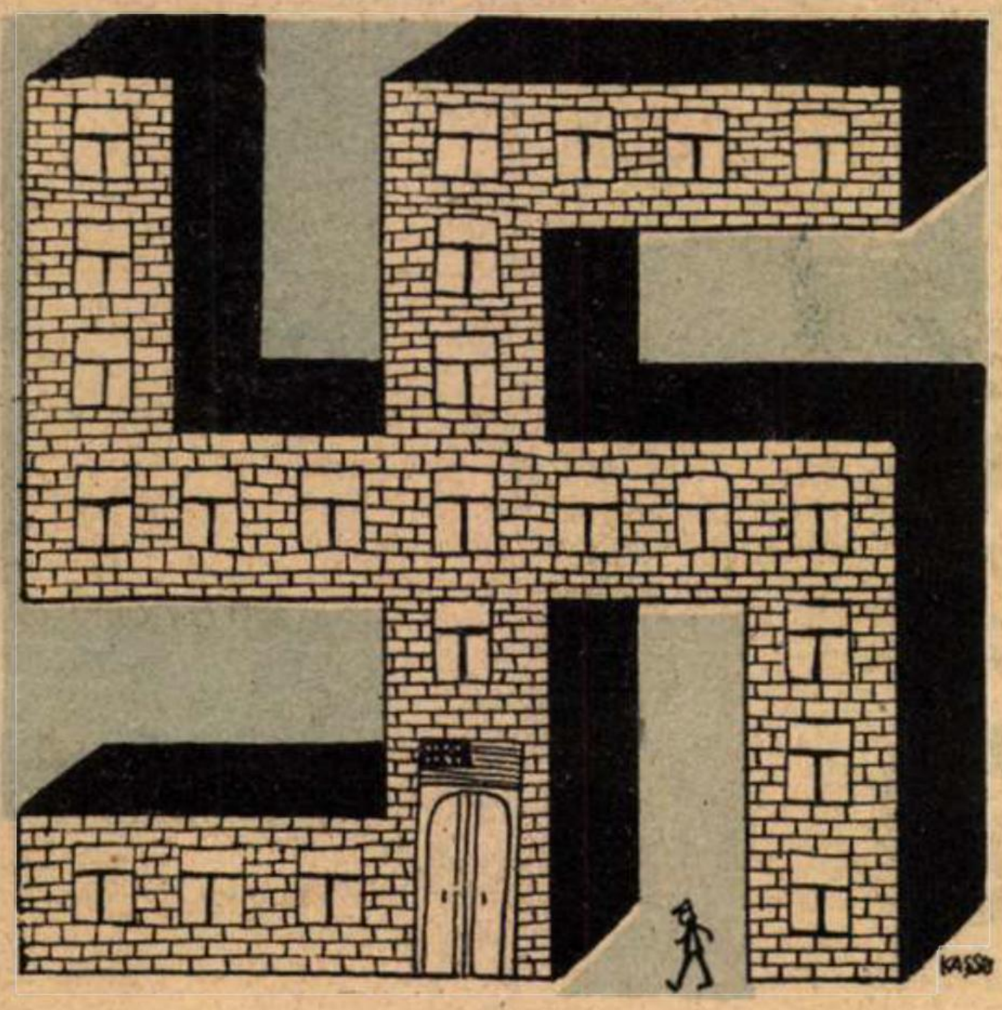
NYUGATNÉMET CIRKUSZ

(Adenauer hatalmas terheket vállalt a fegyverkezés érdekében.)

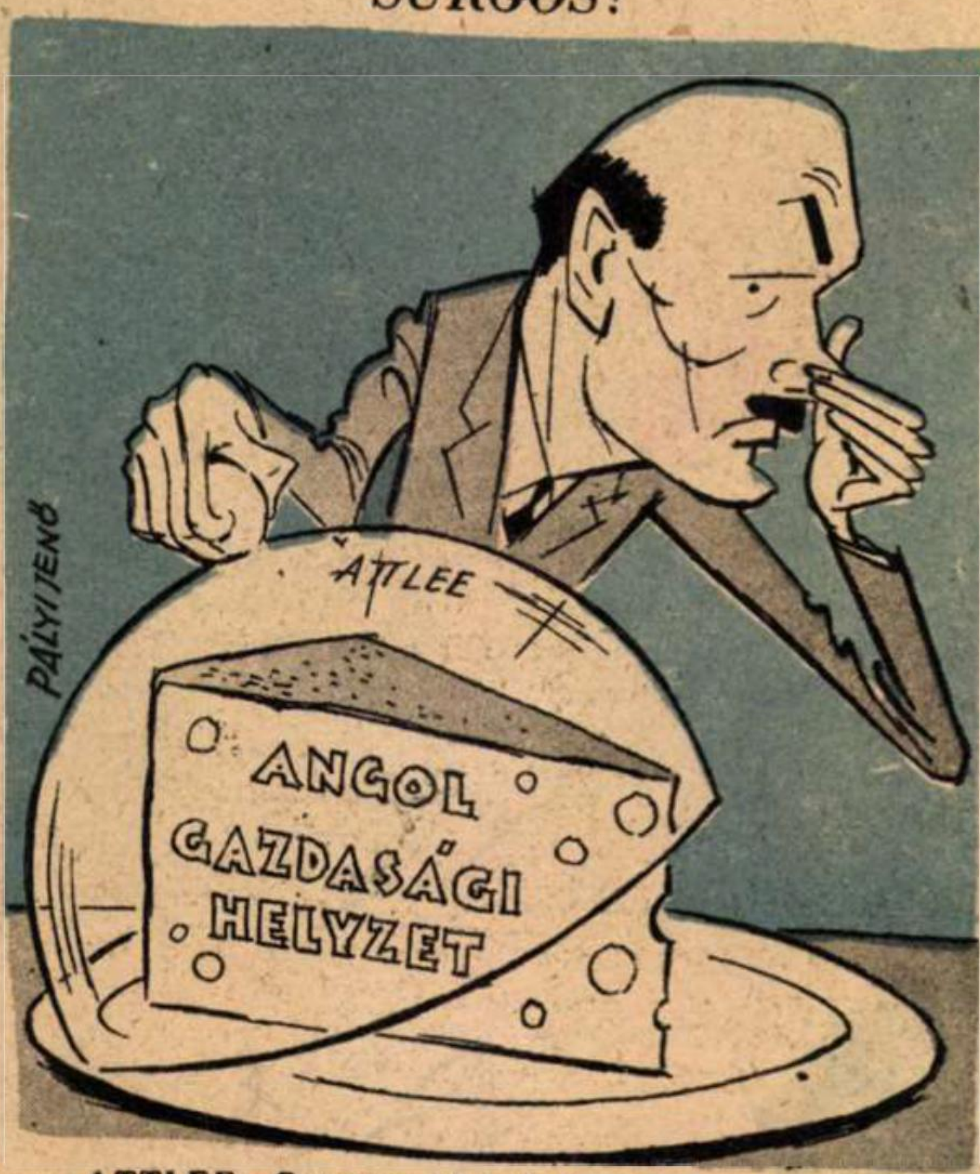

NYUGATNÉMET LAKOS: Mondja, ezt a szörnyű terhet maga fogja fölemelni?
ADENAUER: Dehogyis. Ezt kérem maga fogja fölemelni.

Az amerikai katonai parancsnokság új épülete Nyugat-Berlinben

SÜRGŐS!

ATTLEE: Gyorsan ki kell írnom ezeket a választásokat, mert ez itt egyre büdösebb lesz...

A humor mesterei

Mit tegyen egy állampolgár?

Írta; Jaroslav Hašek

Chein, C.-i kereskedő felszólítást kapott az adóhivataltól, hogy haladéktalanul jelentse az adóhivatalnak Mátyás keresztnevű bátyjának jelenlegi tartózkodási helyét, akit az adóhivatal adócsalás miatt keres.

Chein úr valamikor összetűzött bátyjával s így most egyszerre két legyet üthetett egy csapással. Nevezetesen bátyjának kellemetlen meglepetést szerezhetett s ugyanakkor, rendes polgárhoz illően, szolgálatot tehetett a hivatalnak.

Nyomban megírta válaszát:

„Tisztelt C.-i Adóhivatal!

Bátyám, Chein Mátyás, jelenleg Neveklovban kereskedő és jövedelme 20.000 Koronát tesz ki. Mély tisztelettel Chein József."

És elégedett szívvel mérte tovább a kávét és árulta a petróleumot.

Az írás pedig ezalatt megérkezett az adóhivatalba és átadták a napi postával a főnöknek.

A főnök szigorú, tréfát nem ismerő ember volt, s mivel minden beérkező íráson okmánybélyeg kell, hogy legyen, Chein Józsefre 50 K. bírságot vetettek ki ennek a szabálynak elhanyagolása miatt és Chein Józsefet végrehajtás terhe mellett felszólították, hogy ezt az összeget az illetékes adóhivatalnál nyolc napon belül fizesse be. Természetesen fellebbezett. A felsőb hatóság az ítéletet megerősítette és amikor Chein az utolsó fórumhoz fordult, akkor az a büntetést 120 K-ra emelte azzal az indokkal, hogy az említett írásban 20.000 koronáról esik említés, ezért minden ezer korona után még 3 K 50 fillér büntetés jár, vagyis az okmánybélyeg elhagyásáért 50 K és a 20.000 K szerepléséért 70 K.

Végrehajtásra került sor és Chein úr kénytelen volt a végrehajtói költséggel 125 K-ra szaporodott összeget kifizetni.

Jó lecke volt, keményen feltette magában, hogy ezentúl semmilyen hivatalos felszólításra nem válaszol anélkül, hogy válaszát ne látná el okmánybélyeggel.

Mintegy fél év multán pedig újabb felszólítást kapott a C.-i adóhivataltól.

„Tekintettel arra, hogy az ön értesítése bátyja jelenlegi tartózkodási helyéről valahol elfeküdt, kérjük, haladéktalanul közölje velünk címét."

Mi sem természetesebb, mint hogy Chein úr megijedt és egyenesen az ügyvédjéhez rohant tanácsért.

— Minden választ okmánybélyeggel kell ellátni, — hangzott a tökéletes tanács, — és kérvény formájában kell megírni.

Chein úr tehát elővett egy ív papírt, bélyeget tett rá és ezt írta:

> *Tisztelt C.-i Adóhivatal!*
>
> *Alulírott bátorkodik ezúton közölni bátyjának, Chein Mátyásnak jelenlegi tartózkodási helyét azzal a tiszteletteljes kéréssel, hogy ezt a jelentését elfogadni szíveskedjenek. Kérését az alábbi, mellékletekkel igazolt okokkal támasztja alá.*
>
> *A. Alulírott három polgárit végzett. (Lásd A. melléklet.)*
> *B. Beoltották. (Lásd B. melléklet.)*
> *C. A mellékelt C. bizonyítvány szerint erkölcsös.*
> *D. Nős. (D. melléklet.)*
> *E. Katolikus felekezetű. (E. melléklet.)*
>
> *Ezen okokból bátorkodik kérni, hogy az igen tisztelt Adóhivatal vegye figyelembe tiszteletteljes kérését arra vonatkozólag, hogy jelenthesse, miszerint bátyja jelenleg gabonakereskedő Neveklovban.*
>
> *Alulírott megígéri, hogy becsületes és szorgalmas magatartásával érdemesnek fog mutatkozni arra, hogy ezen kérése kegyes meghallgatásra találjon.*
>
> *Chein József.*

Aztán megírta a felzetet:

> *„Chein József, kereskedő, tisztelettel kéri bátyja jelenlegi lakóhelyéről szóló jelentésének elfogadását az A. B, C, D, E mellékletek alapján."*

A kérvény minden oldalát annak rendje és módja szerint felbélyegezte és egy hét mulva idézést kapott a C.-i járási bíróságra.

Az adóhivatal ugyanis a hivatal kigúnyolását látta kérvényében s ezért átadta azt a járásbíróságnak, ahol Chein urat három napi fogházra ítélték hivatalsértésért.

— Dehát mit kellett volna tennem? — kérdezte síró hangon Chein úr.

A bíró vállat vont, majd így szólt:

— Tiszteletben tartani a törvényeket!

— Dehát hogyan? — kérdezte Chein úr.

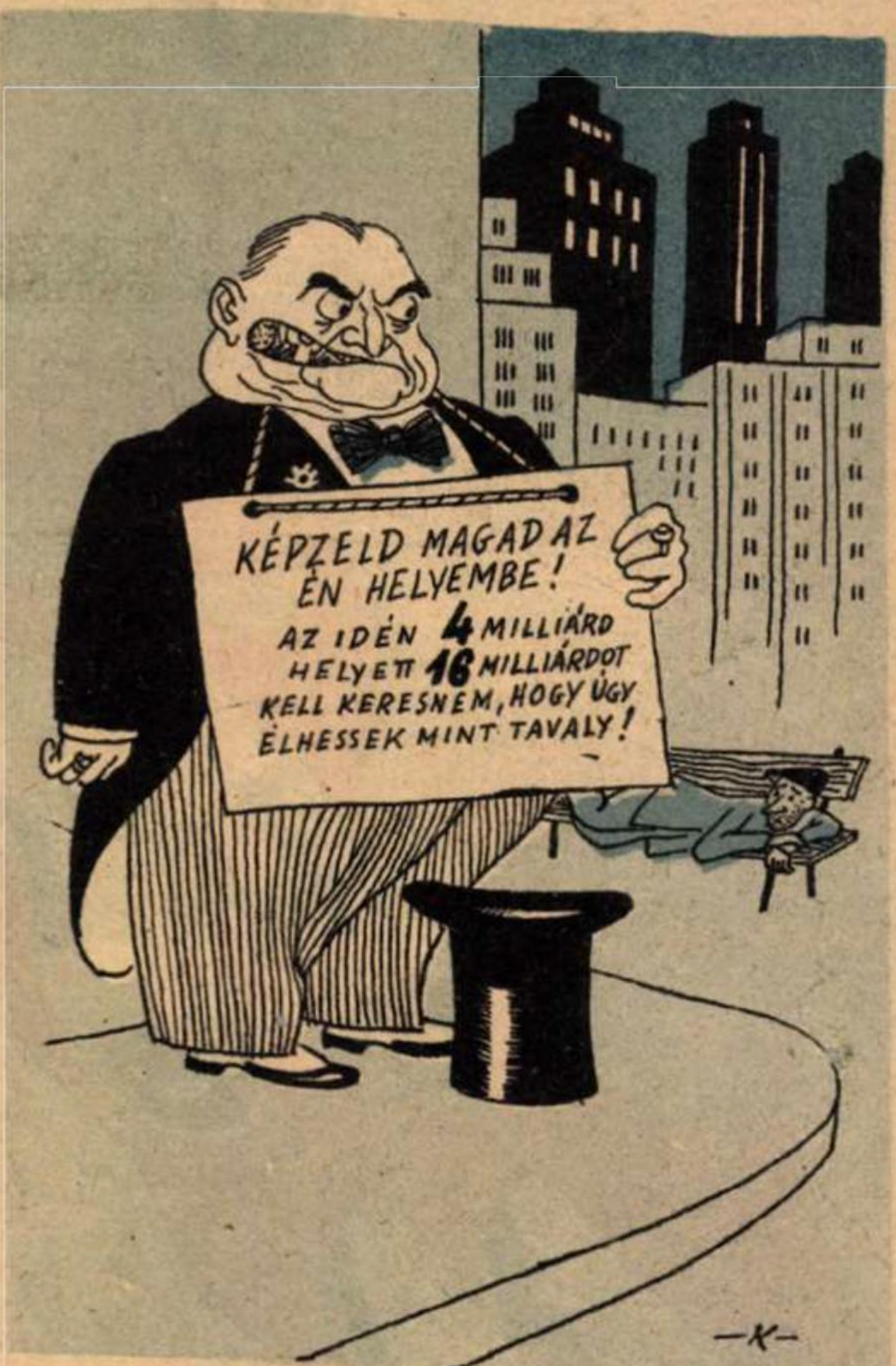
A bíró utasítást adott, hogy Chein urat vezessék ki s mivel szegény efölötti bánatában meghalt, soha nem tudtuk meg, hogy egy rendes polgárnak tulajdonképpen mit is kell tennie.

ÍGY HELYES!

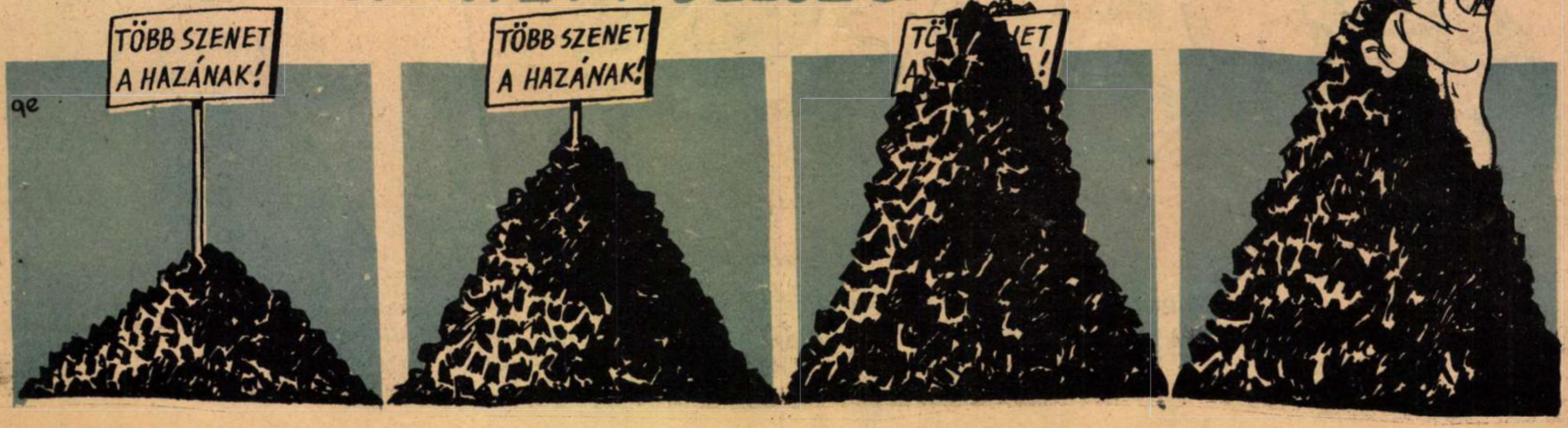
— Mondja szaki, ez a teljesítményének, vagy a kölcsönjegyzésének a százaléka?
— Mind a kettőé.

Illusztráció egy amerikai lap statisztikájához

A MEGÉRTETT JELSZÓ

ÚJ KARTÁRS A LÁTHATÁRON

Írta: K. Tóth Lenke

Első nap ment munkahelyre Fix Tódor.
Örült, mintha várta volna disznótor.
Ifjú hévvel, lendülettel befutott.
De munkához, s még csak szóhoz se jutott,
Mert egy szaki, — nevezzük el Szemesnek, —
Lecsapott rá: — Éppen téged kereslek!
Új ember vagy, s amint látom, friss, erős.
Neved nekem sportkörökből ismerős.
— Én még soha nem sportoltam, — nyögte Fix.
Szemes erre az felelte, hogy: — Suvix!
Eztán sportolsz. MHK-ra nevezel
Családodban legerősebb te leszel.
Itt írd alá! Ez itt épp egy nevezés.
És aztán majd a próbákról le ne késs!
Tódor írta, Szemes vitte rohanva.
Ekkor jött a rókaképű Kohajda.
Mélyen nézett a Fix Tódor szemébe
S szólt, elé egy köteg papírt letéve:
— Te irogatsz! Benned költőt sejtek én.
Költögess csak kies szobád rejtekén.
Faliujság teremt neked tág teret.
Szerkesztését jó, ha tőlem átveszed.
Én nem vagyok szakember. De végre te
Megcsinálod. Nincs már cikkünk hét hete.
Mindjárt írhatsz három cikket, Nesze toll.
Gyakorold csak magad, fiam, bele jól!
Tódor szegény mondott volna valamit,
De hogy neki szava legyen? Balga hit.
A szakik csak váltották a kilincset:
— Új kartárs vagy? — Szegény Tódor csak intett.
— Én Schütz vagyok, — szólt a könyvtár-kezelő.
S hóna alól katalógust vesz elő. —
— Nesze, itt a könyvállomány. Kezeljed.
Nekem van száz feladatom emellett.
Alig vártam, hogy legyen új beosztott,
Aki tőlem átvehesse e posztot.
Te még új vagy, te még nem vagy befogva,
Mint én, annyi mindenféle dologba.
Vigyázz, mert sok huncut ember akad ma.
Ne hagyj mindent átsózni a nyakadba!
Schütz kilépett, — Barta szaki betáncolt.
Fix Tódor úgy állt ott, mint egy leláncolt.
Hogy egy kicsit időt nyerjen? Vágyálom.
Barta nézte, mint csikót a vásáron.
Körüljárta, megmérte a derekát.
Aztán rászólt: — Műszak után gyere át,
Táncpróba lesz. A csoportba beveszlek.
Minden szó és ellenvetés: felesleg.
Barta után Tódort egy lány igézte:
— Szükség volna gárdánkban egy színészre.
Új darabot kezdünk éppen. Gyere el.
Sikere van, aki nálunk szerepel!
Tódor igért öntudatlan és vakon.
Most egy ifi kopogott az ablakon:
— Új kartárs vagy? Hozom a szakkönyveket!
Fizess elő s add is át az összeget...
Újra lány jött: — Nézd mit hozok én neked?
Két színház- és három mozi-bérletet!
Nesze, töltsd ki a blankettát s köszönd meg.
Ugy-e, jó, ha valakivel törődnek?!
Hja, minálunk kitűnő a szervezés.
Új embernek lenni nálunk nem nehéz.
Téged is a hála úgy-e áthatott?
Ki nem hagynánk semmiből. Már láthatod.
Tódort most egy asszonyka is kereste:
— Úgy-e, kész vagy minden jóra, nemesre?
Ha vonz téged minden szép és nemes cél
MNDSZ-pártolótag lehetnél!
...És ez így ment egész első napon át.
Percenként új szakik fogták a komát.
Azt se tudta: mit ír alá, mit igér?
A viharban szenved így a pipitér.
Fix Tódor mást tenni szegény nem tudott,
Szerkesztett egy mérges memorandumot.
Ez állt benne feketével fehéren:
— Könyörgöm új beosztottak nevében,
Ne rohanjatok le minket egy napon,
Mert sok az a tíz funkció egy nyakon!
Engedjétek, hogy kiforrjunk, mint a must.
Neveljétek a funkcionáriust!
Ha így tesztek, — ítéletem jogerős, —
Nem lesz annyi felelőtlen felelős!

Az Atlanti-szerződésbe való belépés már érezteti hatását Törökországban

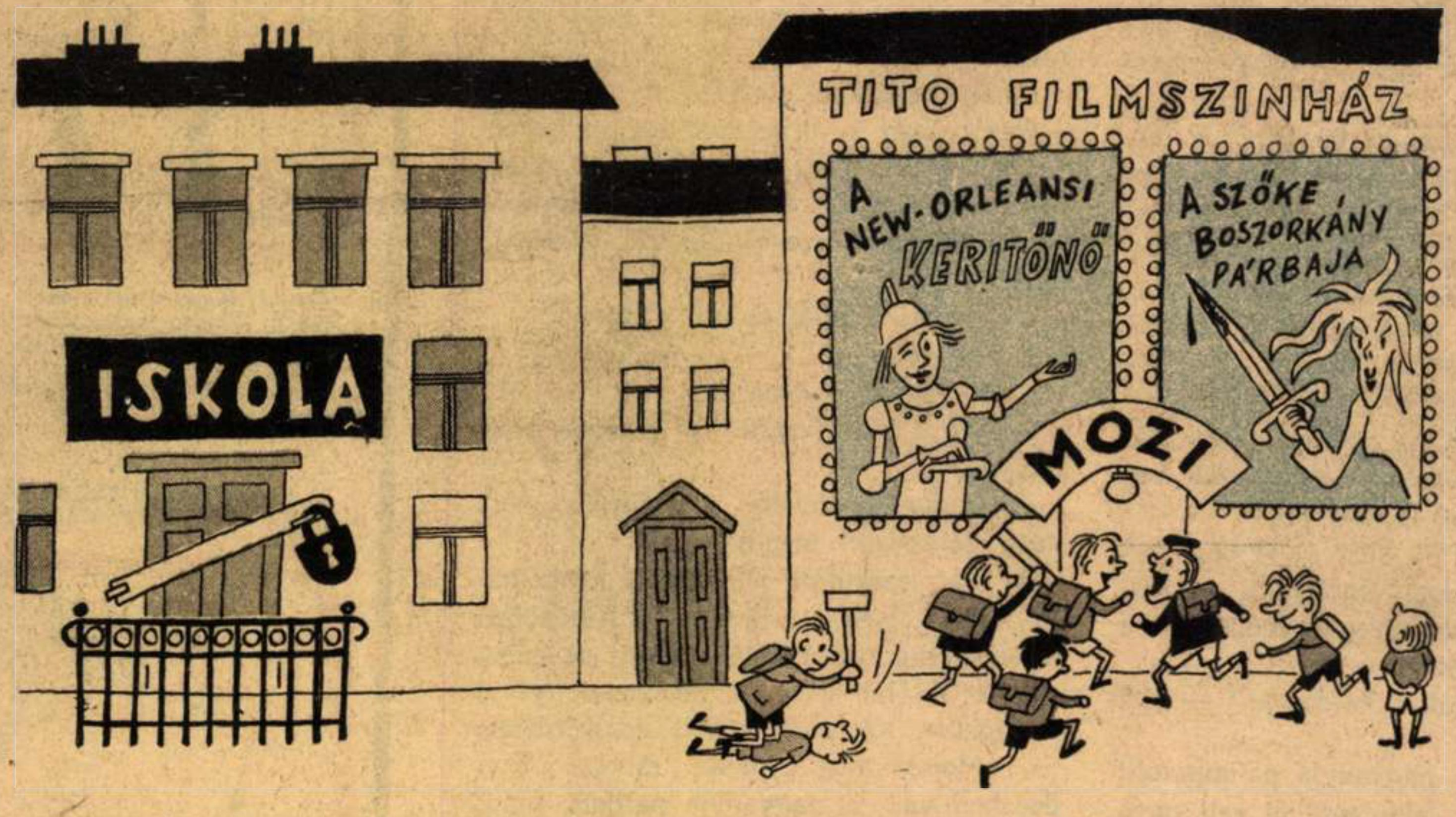

Ismeri az emberét

— Ugyan lelkem, mikor jön be a vonat?
— Legyen nyugodt, bejön az pontosan és nem késik, mint mag a beadással...

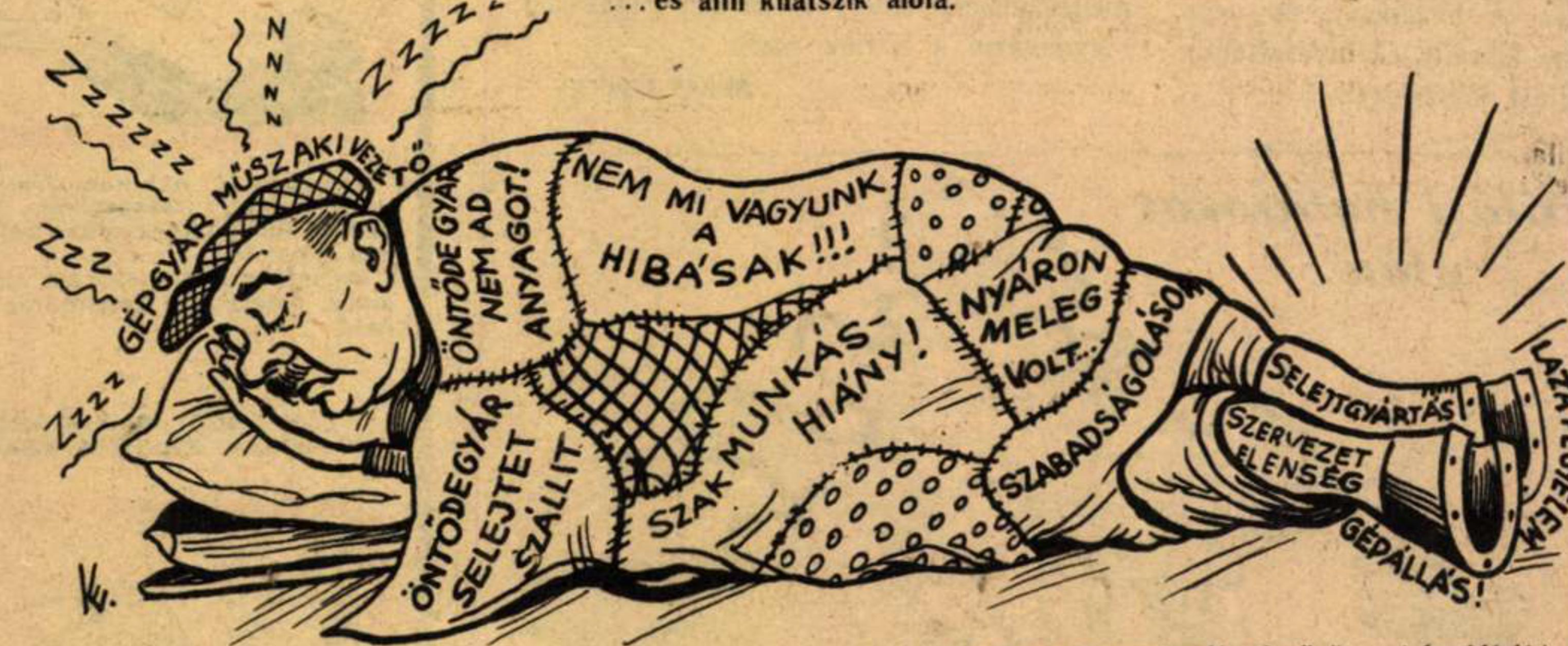
Jugoszláviában iskolákat zárnak be,

de az amerikai „kultúra" gondoskodik a gyerekek neveléséről.

A gépgyári takaró . . .

...és ami kilátszik alóla.

(A Rákosi Művek Fogaskerék című üzemi lapjából.)

EBÉD VIDÉKEN

Hivatalos kiküldetésben vidéki városkában jártam és két értekezlet után délután kettőkor ebédelni szerettem volna. Elmentem a helyi Vendéglátóipari V. I. számú vendéglőjébe, de elkéstem, mert már minden elfogyott. Majdnem ugyanúgy jártam a II. számúnál is. Itt még volt gombaleves, ettem belőle, de éhes maradtam.

Egy mellékutcában találtam egy kis vendéglőt. Ajtaján tábla lógott, ezzel a szöveggel:

MA SZÜNNAP

Tovább bandukoltam és kutatásomat siker koronázta. Ismét egy vendéglőre bukkantam. Itt nem volt szünnap, de zárva volt és tábla is volt az ajtón. Ez állott rajta:

BETEGSÉG MIATT ZÁRVA

Hol lehetne enni valamit? Nini, itt is van egy evős-üzem.

— Kapni valamit? — kérdeztem.

— Minden elfogyott, de szívpörkölt még van.

Mindig idegenkedtem a belsőségektől, de a szívpörkölttől különösen. Egyszer ettem és amíg csak el nem fogyott, izgatottan lestem, mikor kezd dobogni. Szóval lemondtam a szívpörköltről és tovább nyargaltam az utcákon vendéglőt keresve. Végre találtam egyet, de ez is zárva volt. Ajtajára ezt a cédulát ragasztotta a vendéglős:

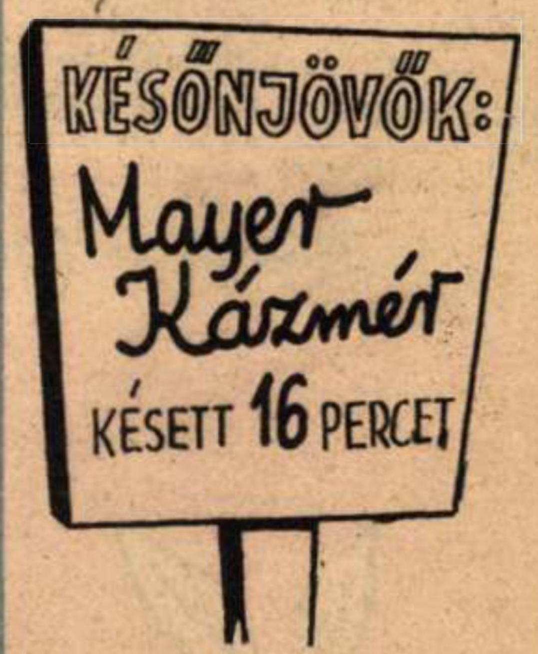
EBÉDELNI MENTEM...

(sti)

Aki így dolgozik:

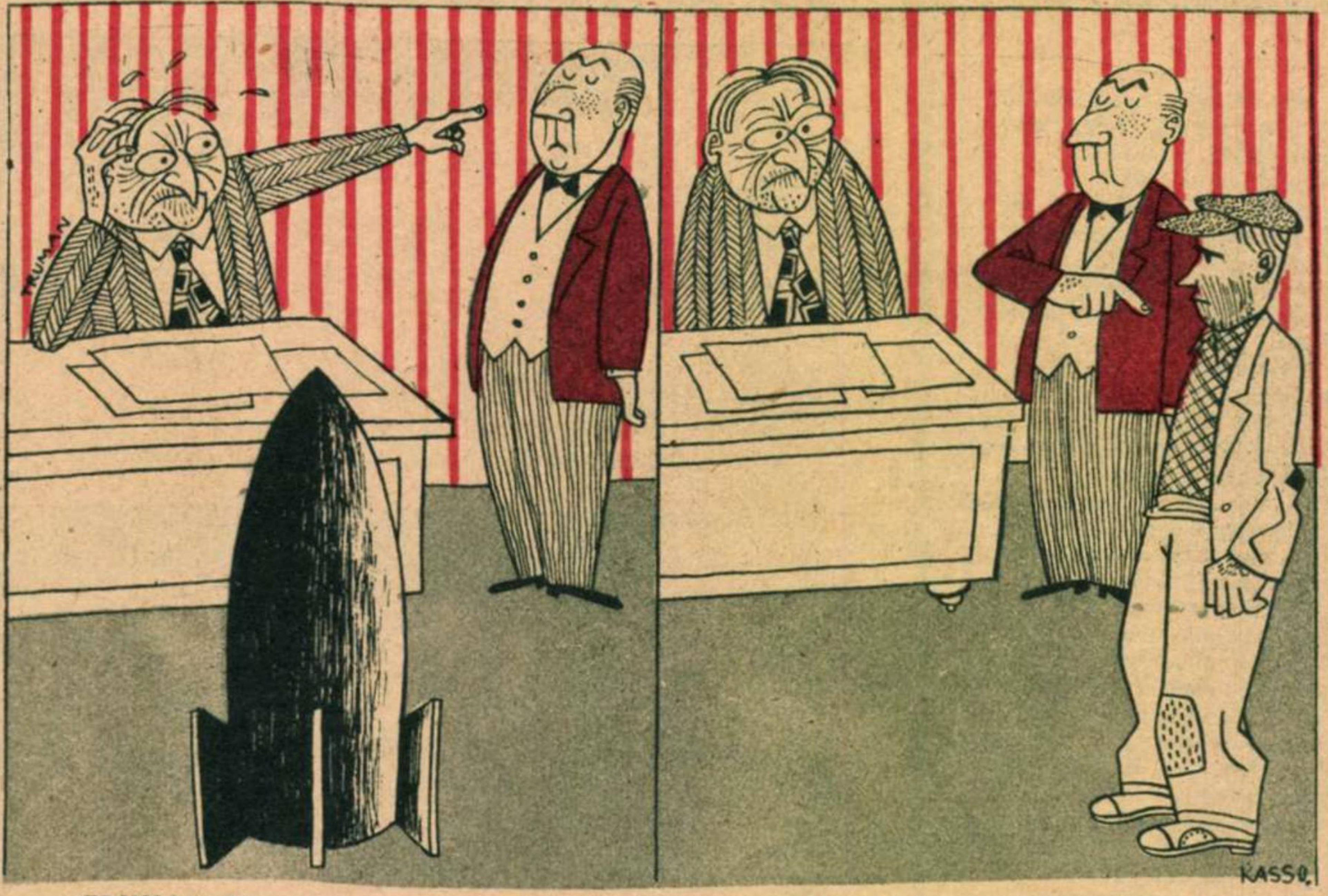
Aki így jár be:

Az jegyzett így:

Sztálin elvtárs nyilatkozata után

TRUMAN: Vigye ezt vissza a raktárba és hozzon valami olyat, ami nincs a Szovjetunióban.

– Tessék! Ez egy munkanélküli a sokmillió közül. Ez nincs a Szovjetunióban!

PERZSA VÁSÁR

UNCLE SAM: De szép olaj!
JOHN BULL (kacéran): Megvegyem magamnak?
UNCLE SAM: Vedd meg magadnak, mert nekem szükségem van rá.
JOHN BULL: Csak idő kérdése. Már hónapok óta alkuszom rá evvel a perzsával.
UNCLE SAM: Mit igértél neki?
JOHN BULL: Azt igértem neki, hogy a képire mászok.
UNCLE SAM: Az kevés. Neki is többe van.
JOHN BULL: Tudom. Már tovább is hajlandó volnék elmenni.
UNCLE SAM: Meddig?
JOHN BULL: Egészen Teheránig. Tankokkal.
UNCLE SAM: És mégse adja?
JOHN BULL: Nem.
UNCLE SAM: Szörnyű. Valóságos uzsorás.
JONH BULL: Az. Más már rég otthagyta volna, de nekem van szívem, én tovább tárgyalok vele, de csak csupa sajnálatból.
UNCLE SAM: Sajnálod ezt a perzsát?
JOHN BULL: Dehogy. Az olajat sajnálom . . .

HETI KRÓNIKA

AMERIKAI TÁMASZPONTOKAT ÉPÍTENEK NORVÉGIÁBAN

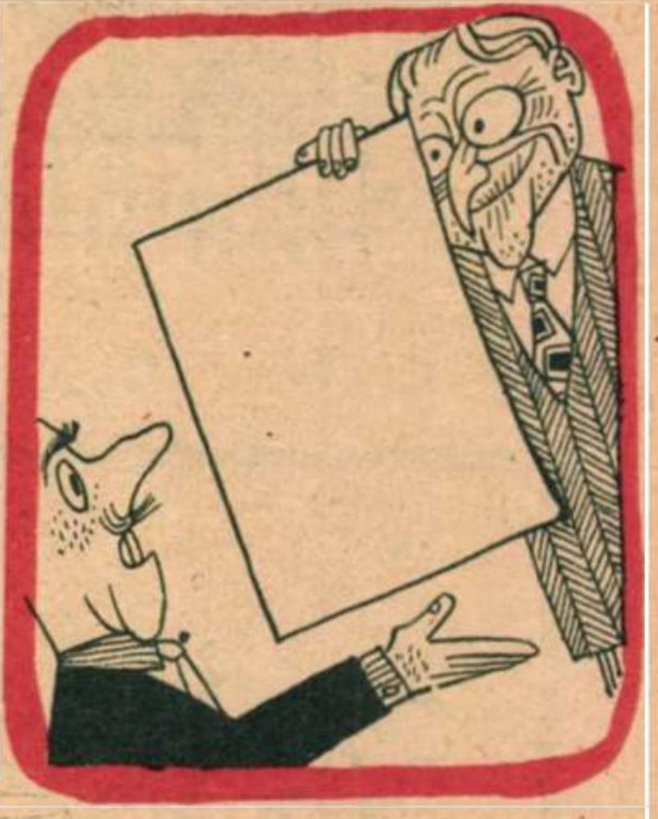
Norvég: Maga mit csinál itt?
Búvár: Tengeralattjáró támaszpontot épitek. Hát maga?
Norvég: Én a norvég nép életszínvonalát keresem. Idáig süllyedt le.

NYUGAT-NÉMETORSZÁGBAN A NÁCIK ISMÉT ANGOLELLENES HARCI DALOKAT ÉNEKELNEK

Angol: Miért énekli ezt?
Náci: Mindig ezt szoktuk énekelni.
Angol: Dehiszen tőlünk kapták a fegyvert.
Náci: Mindig maguktól szoktuk kapni.

FELÜLVIZSGÁLJÁK AZ OLASZ BÉKESZERZŐDÉST

Truman: Te, Achikám, irass alá egy üres ivpapirt Gasperivel, mi majd otthon föléirjuk az olasz békeszerződés feltételeit.
Acheson: Miért irassam alá? Minek annyi beleszólást engedni az olaszoknak?

EGY ANGOL OLAJSZAKÉRTŐ ANGOLOSAN TÁVOZIK ABADANBÓL

A GYEREK NEM ZENEKÉDVELŐ

— Te papa, nem lett volna okosabb a békekölcsön-nyereményből inkább motorbiciklit venni?

Mammutcsontot találtak Kazincbarcikán

— Nézd, mammutcsontot találtunk az építkezésnél.
— Mit csodálkozol? Az csak természetes, hogy mammutépítkezésnél mammutcsontot talál az ember.

Mi történt a járószékben?

Egyszer volt, hol nem volt egy liftes. A liftes egész nap fel és alá szállt hét emelet között, akár egy bajuszos arkangyal.

Történt pedig, hogy beszállt a felvonóba, — amit járószéknek, aknának is neveznek, — két férfi. Az egyik hosszú volt, mint a lajtorja, a másik meg köpcös, mint egy körte. Már a kapú alatt izgatottan, hadonászva, nagy cöcögés közben, fejcsóválás kíséretében tárgyaltak valamit. Benn a liftben a vezető háttal állt nekik, és kibámult az ablakon, úgy bámult, olyan érdeklődéssel, mint aki legalább is csodálatos tájakat lát.

— Hát ez történt! Még most is égnek áll a hajam a nagy rémülettől! — suttogta a köpcös sziszegve, és megcsavarta a másik nyakkendőjét.

— De hogy került a kredencbe? — kérdezte a nyurga.

— Megteheti, a nagyanyja patikus volt!

— Éppen ezért feltétlenül el kell menned a Hermina-útra! — tette hozzá a másik.

A liftes fülelt. A fülei remegtek az izgalomtól. Nem értett egy kukkot sem, de azért mindez roppant izgalmas volt. Próbálta összeállítani a történetet, de nem ment. A két utas kiszállt. Udvariatlanul otthagyták a liftest kételyeivel.

Másnap újra megjelentek. A liftes úgy tett, mintha búzgón tanulmányozná a kifüggesztett útmutatót, de nem volt ott az esze. Hallgatódzott.

— Megvan? — kérdezősködött a köpcös lehalkított hangon.

— Meg! — hangzott a válasz bizonytalanul.

— Nincs szaga?

— Egyelőre még nincs! — felelte a hosszú szűkszavúan, amire biztos megvolt az oka, és titokzatosan mosolygott hozzá.

Aztán kiszálltak.

Harmadnap is lifttel vitették magukat. A liftes minden porcikájával figyelt. Fantázia bekapcsolva! De bárhogy is igyekezett, nem tudta megtalálni az összefüggést.

A következő párbeszédet hallhatta:

— Megjött?

— A reggeli gyorssal!

— Vigyázz! — emelte fel bütykös ujját a nyurga.

— Bumm! — felelte rá a köpcös, mert nagy zökenéssel megállt a lift.

A liftes ezekután nem tudott nyugodni, Ki akarta találni a történetet. Különböző lehetőségeket kombinált, variált, de hiába.

Este sétálni ment a menyasszonyával a Ligetbe. Két csók között megkérdezte:

— Mondd meg gyorsan mi az? Kredencben van, a nagyanyja patikus, nincs szaga, megérkezett a reggeli gyorssal, és éppen ezért feltétlenül el kell menni a Hermina-útra!

A lány gyorsan megcsókolta vőlegényét és elhatározta, hogy még a jövő héten megesküsznek, mert a hosszú jegyesség megzavarja a férfiak eszét.

Mikes György

Náthás és feledékeny

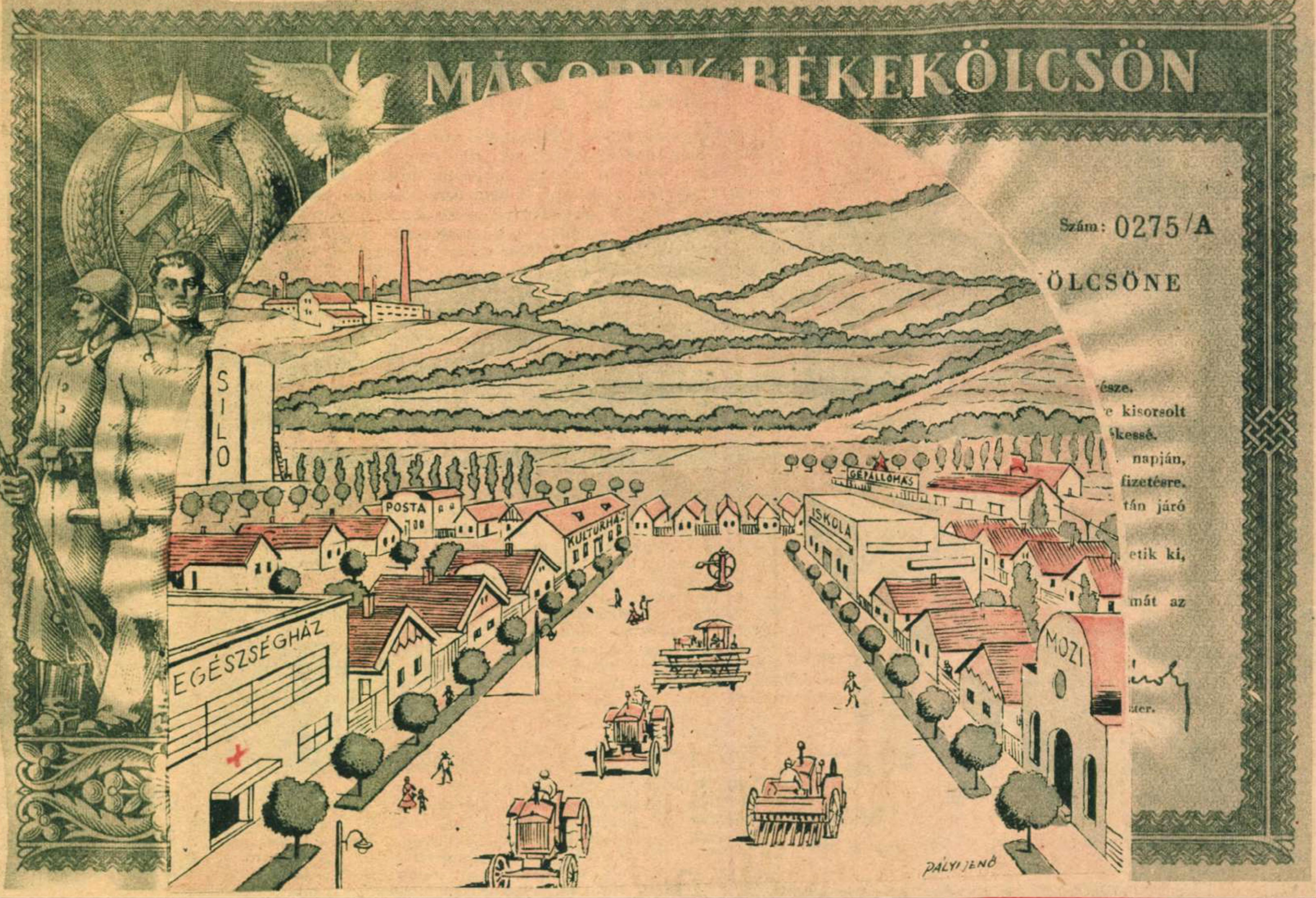
— Miért is kötöttem csomót a zsebkendőmre? Ja, persze! Hogy ha tüsszentek, el ne felejtsem használni . . .

A fásítási határozat után

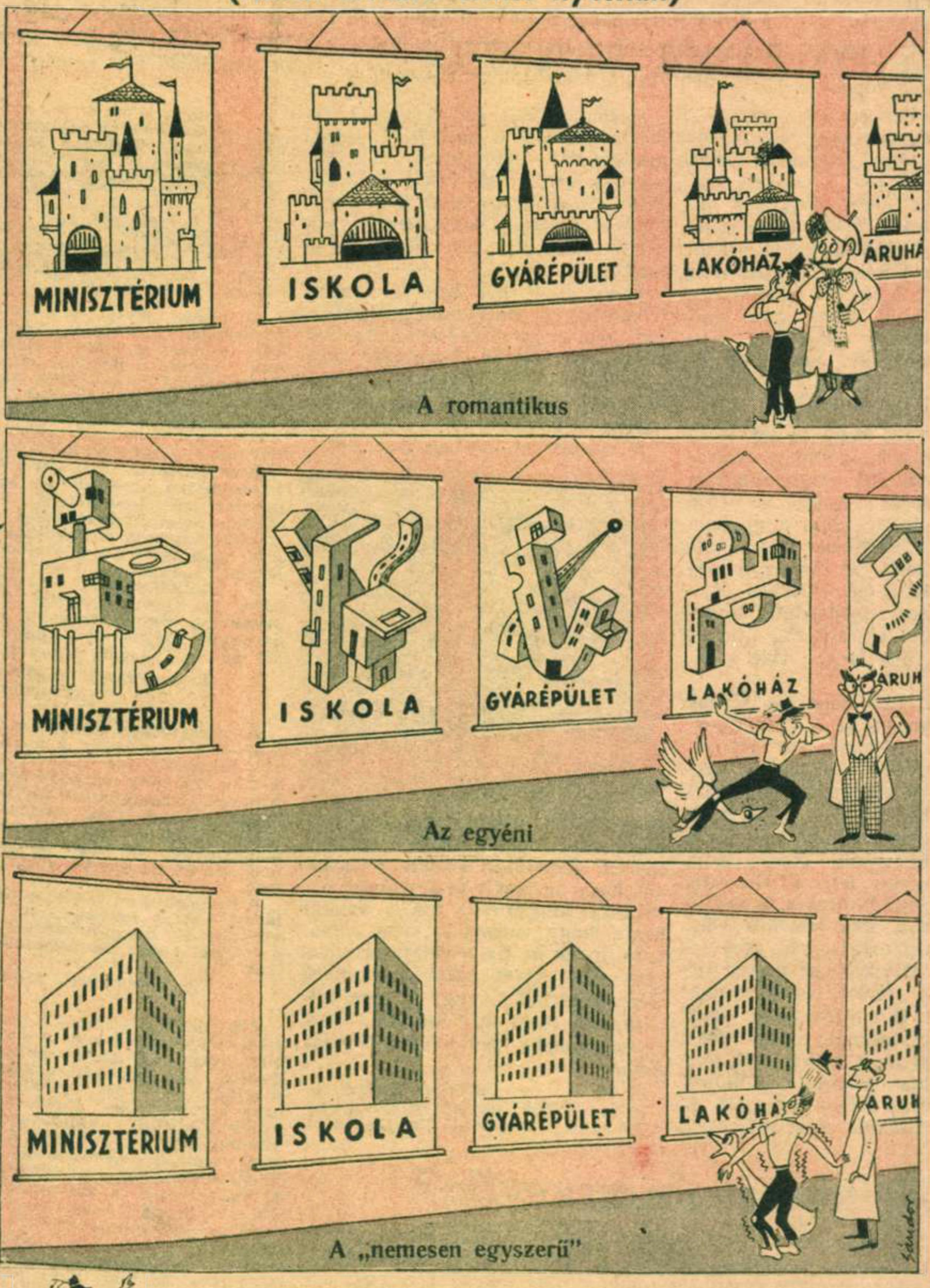
Magányos tölgy: No, ahogy itt olvasom az ujságban, néhány év mulva nem leszek én már egyedül!

Kapu a jövő felé

Ludas Matyi látogatása néhány tervező építészünk műtermében

(Révai elvtárs cikke nyomán)

A romantikus

Az egyéni

A „nemesen egyszerű"

. . . de reméljük, libuskám, hogy ezek az építőművészek is szép és célszerű épületeket terveznek majd a közeljövőben lezajló építész kongresszus után!

Hadd kezdem önkritikával: az én hibám, hogy közel hétéves fennállásom alatt most először találkoztam személyesen az olvasóval. Különösen sajnálom ezt azért, mert sok okos tanácsot, értékes javaslatot kaptam — s mindez rámfért volna már előbb is. Persze jobb későn, mint soha (mindig akad közmondás, amivel vigasztalódni lehet), s ha már a találkozóra ily későn került a sor, gondom lesz arra, hogy az ott hallottak tanulságát mielőbb levonjam s persze arra is, hogy a második találkozóval ne várjak újabb hét esztendeig.

Vészi elvtárs, a Vegyianyag Kereskedelmi Központ dolgozója kitűnő humorával izesitett hozzászólásában többek között azt javasolta, hogy alakitsuk meg a Ludas Matyi barátainak körét. Én nem annyira a sok dicséretből, amit kaptam, (de nem kapat el), hanem a komoly figyelmet érdemlő, elmélyültségről tanúskodó és építőszándékú hozzászólásokból úgy látom, hogy nem kell megalapitani a barátaim körét, megvan az, szeret, segitségemre siet, ha kell, és ragaszkodik hozzám alapszabályzat nélkül is. Én meg viszontszeretettel fizetek a szeretetért, no meg azzal, hogy igyekszem jobb és egyre jobb lapot csinálni egész addig, míg a lap jó nem lesz. Megfogadom Nóti Sándorné elvtársnő tanácsát, hogy többet foglalkozzam az ifjúság problémáival, megfogadom Radnai, Csillag és Hajdú elvtársak tanácsát is, hogy nyolcadik oldalamon látogassak el értelmiségi munkahelyekre is, de igyekszem majd megszívlelni Sárai Jánosné elvtársnő szavait is, aki arra kért, hogy többet és nagyobbat üssek pálcámmal azok fejére, akik alkotmányunknak a nők egyenjogúsítását biztositó pontjával szembehelyezkednek. Nincs helyem arra, hogy a felszólalások mindegyikét ismertessem, de el kell még mondanom, hogy repesett a szívem az örömtől, amikor Bojta Sándor, Káldor István és Bojkó András iskolai tanulók hozzászólását hallgattam. A gyerekek (13—14 évesek lehettek) olyan szakszerűen, komoly, jól felépített birálattal mutattak rá hibáimra, hogy több örömöm tellett bennük, mint a felnőttek dícsérő szavaiban. Pedig a dícséret sem esett éppen rosszul.

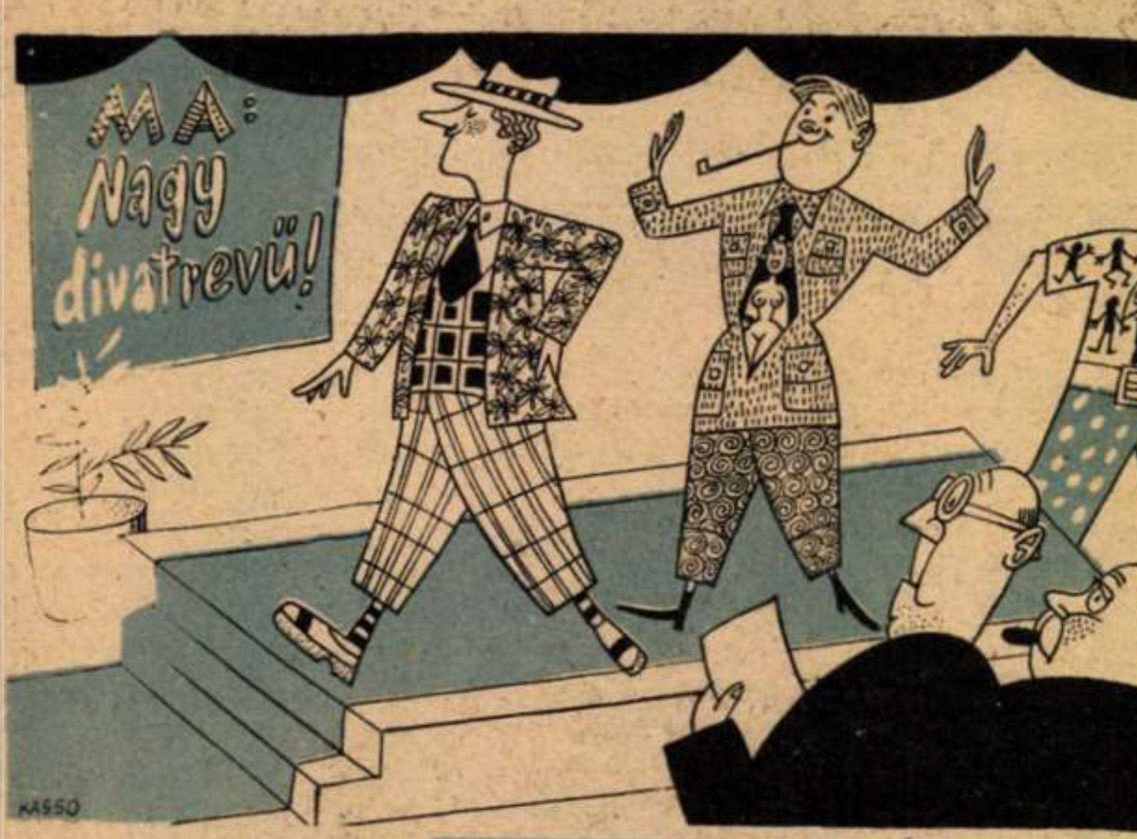
Nagyon hasznos volt ez az olvasóértekezlet, de mégiscsak (jóformán) az első lépés azon az úton, amelyet meg kell tennem, ha igazán szoros kapcsolatot akarok teremteni olvasóimmal. Márpedig akarok. Ezért kértem meg a értekezlet résztvevőit, de hirdetem ki itt is: várom az olvasók leveleit. Írják meg minél többen birálatukat a munkámról, írjanak a hibákról, amelyeket munkahelyeiken tapasztalnak, vagy az eredményekről, amelyek megörvendeztették őket. Segiteni fognak leveleikkel abban, hogy jobban harcolhassak közös céljainkért, s mindig oda és akkorát üthessek, ahova és amekkorát kell.

LUDAS MATYI

Ludas Matyi

Főszerkesztő: GÁBOR ANDOR
Felelős szerkesztő: GÁDOR BÉLA
Szerkesztő: TABI LÁSZLÓ
A kiadásért felel:
a Lapkiadó Vállalat igazgatója
Szerkesztőség: V., Alkotmány-u. 3
Telefon: 127-750, 128-031
Kiadóhivatal: VII., Lenin-krt 9—11
Telefon: 221-285
Hirdetési osztály:
VII., Lenin-körút 9—11.
Telefon: 221—285.
Előfizetési ügyek: Posta Központi Hirlap Irodája, V., József nádor-tér 1. Telefon: 180-850
Személyes ügyfélszolgálat:
V., Roosevelt-tér 5—6
Budapesti Szikra Nyomda,
V., Honvéd-utca 10
Felelős vezető: Radnóti Károly

DIVATREVŰ NEWYORKBAN

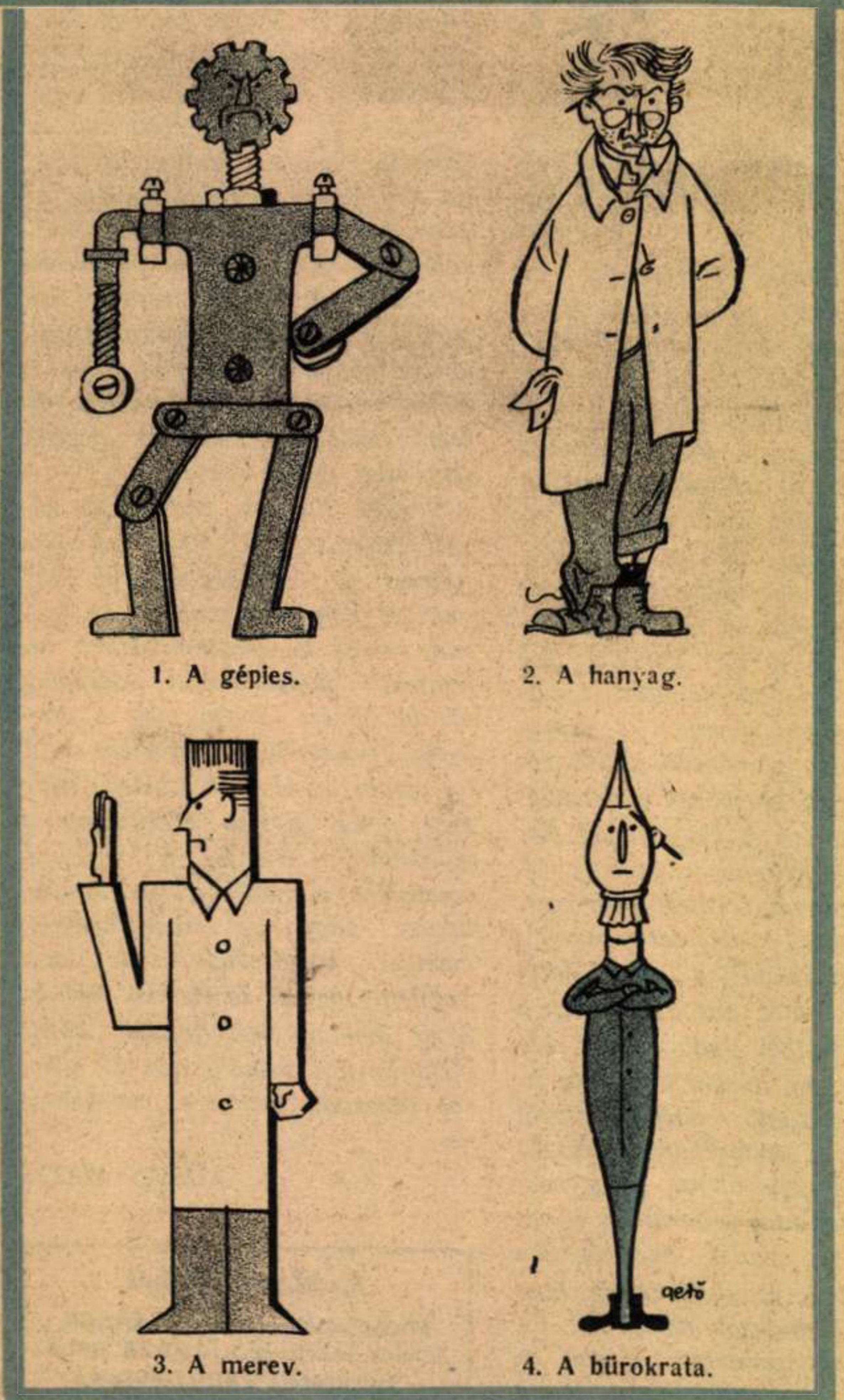

Ebadták lovagias ügye

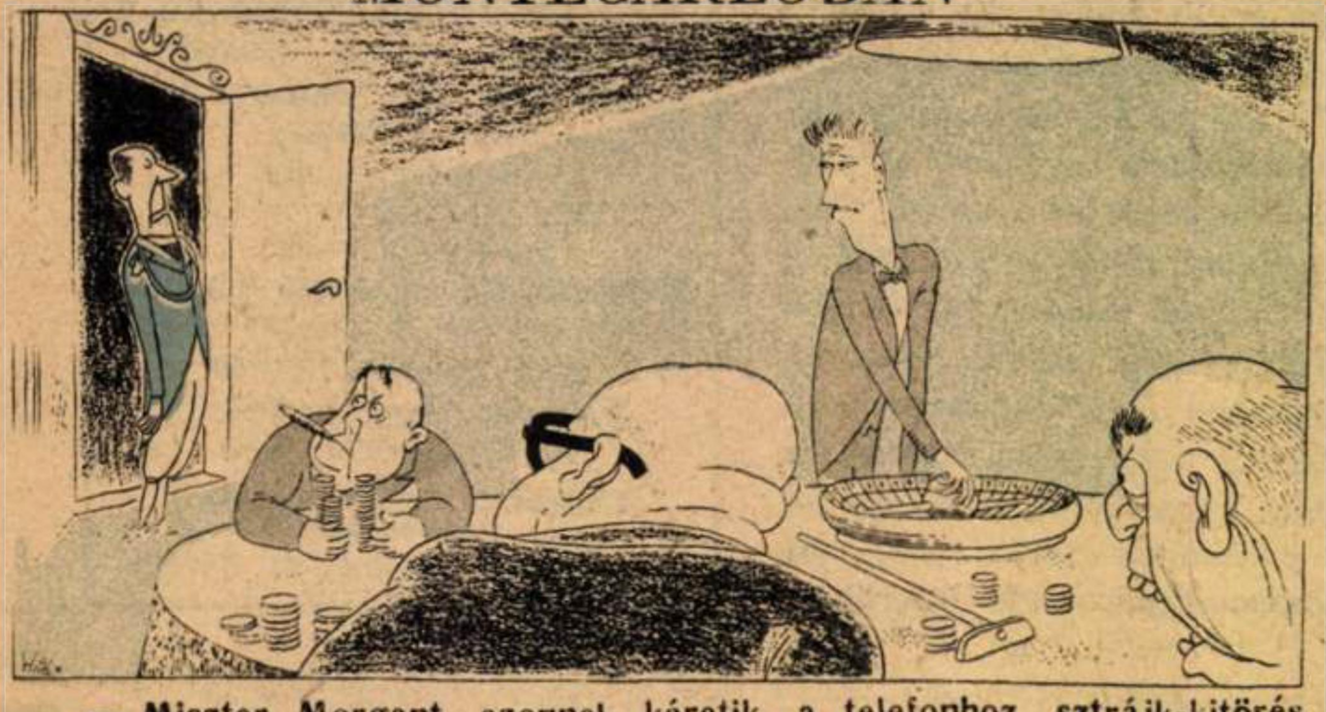
— Ugy! Szóval azt állítod, hogy a te apád többet jegyzett, mint az enyém?!

Az ilyen vezetők a termelés kerékkötői

1. A géples. 2. A hanyag. 3. A merev. 4. A bürokrata.

MONTECARLÓBAN

— Miszter Morgant azonnal kéretik a telefonhoz sztrájk-kitörés miatt...

Le a bürokráciával!

Nyissák ki a hordójelző hivatalt!

A balatonfüredi és környékbeli bortermelők nevében küldjük S. O. S. kiáltásunkat. Szeretnénk szüretelni, de hiába várjuk, hogy megnyíljék a mult évben bezárt hordójelző hivatal. Mulnak a napok és egyre sürgősebb az ügy. A berendezés rendben van, a nyáron tanfolyamot végzett szakemberek szeretnének dolgozni, csak az engedély porosodik valahol egy aktahalomban. Téged kérünk meg Ludas Matyi, csipd meg az illetékeseket és intézd el, hogy küldjék el végre a balatonfüredi hordójelző hivatal müködési engedélyét.

Szabó Ernő
Balatonfüred

Masszirozás akadályokkal

A Hold-utcai rendelőben elpanaszoltam, hogy a vállam és a lábam nagyon fáj. Megvizsgáltak és öt fürdőutalványt adtak a Gellértbe. A masszirozónő megkérdezte, hogy melyik testrészemet akarom megdögönyöztetni: a vállamat, vagy a lábamat. Csodálkozva válaszoltam, hogy miért kérdi, hiszen nekem mind a kettő fáj. Erélyesen kijelentette, hogy csak az egyiket masszirozhatja meg, mert erre utasítása van. Ujra elmentem a rendelőbe, ahol megtudtam, hogy a masszirozónőnek igaza van, mert a fürdővel való szerződés ezt így írja elő.

Azóta is töprengek, hogy milyen bürokratikus csodabogár ez? Aki ezt kitalálta, azt fel kellene világosítani arról, hogy a váll és a láb egy testhez tartozik. Hiszen, ha ennek a szerződésnek valami értelme lenne, akkor külön utalványt kellene kiállítani a jobb vállra, bal vállra, jobb lábra, bal lábra, jobb kézre, bal kézre. Megjegyzem, a rendelet készítőjét is meg kellene masszirozni mert úgylátszik két balkeze van.

CSIBI GERGELYNE
Róbert Károly-krt. 40

Egyenjogúságot a férfiaknak!

A Budapesti Kábel- és Sodronykötélgyárban dolgozom. Feleségem a Tanfolyamellátó Vállalatnál van alkalmazva. Lakásunk a XI. kerületben van. Két kisgyermekemet nem tudjuk bölcsődében elhelyezni, mert feleségem munkahelyén nincs bölcsőde, a kerületi bölcsődében viszont nincs hely. A Kábelgyárban, ahol én dolgozom, van bölcsőde, de itt egy furcsa rendeletre való hivatkozással nem ismerik el a jogomat, hogy gyermekeimet a bölcsődébe hozhassam. Azt állítják, hogy munkahelyemen csak az itt dolgozó

anyák gyermekeit gondozzák. Alkotmányunk a dolgozó nőnek a férfiakkal egyenlő jogokat biztosít, mint dolgozó férfi a Ludas Matyi segítségét kérem, hogy egyenlő jogom legyen női munkatársaimmal. Kérem, magyarázzák meg az illetékeseknek, hogy az én gyermekem anyja is dolgozó nő és ha gyermekeinket nem sikerül az üzemi bölcsődében elhelyezni, akkor ő kénytelen lesz munkájából kimaradni.

Kiss Károly időfelvevő
Budapesti Kábel- és Sodronykötélgyár.

Mégegyszer a paradicsom!

Legutóbb szégyentáblára tettük a paradicsomot, mert elkésve érkezett Budapestre. Hivatalos választ kaptunk, amelyben közölték, hogy a paradicsom folyamatosan érkezik Budapestre. Most Monorról a következő levelet kaptuk:

„Édes kis paradicsom testvérem, ki tőlem egy tőről szakadtál el, végre a városi nép asztalára kerültél. Én azonban még mindig idehaza sínylődöm, pukkadozom, ráncosodom, rothadok. Nem bírom már sokáig ezt az állapotot, hiszen én is szeretnék már a fazékban rotyogni. Segíts rajtam. Küldjetek ládát, hogy elszállíthassanak bennünket. Hidd el, nagyon siralmas látvány, ahogy fekszünk a földeken és várjuk, várjuk a ládát. Hálából kitűnően fogom ízesíteni ételeteket.

Rothadó Paradicsom Rozi

Pelenkatartót kérek!

Kajuk Gyuszikán segítettél, talán van az én bánatomra is orvosság. Kéthónapos kislány vagyok, nekem van olyan edénykém, de nincs pelenkatartó nadrágom. Nagyon szeretném, ha tudnál gumiból vagy nylonból ilyet szerezni. Ugy tudom, ilyesmit gyártanak, de anyukám hiába ment üzletről-üzletre, sehol sem kapott. A legifjabbak nevében sok puszit küld

B. Szabó Margitka
Izsák, Gedeon d. 273.

HOL A BÜROKRÁCIA?

Legutóbbi számunkban a győri Vagon- és Gépgyár egyik dolgozója bürokráciával vádolta a Csőszerelő- és Értékesítő Vállalatot, mert az — szerinte — nem felelt a Vagongyár értékes anyagokat felajánló levelére. A Csőszerelő Vállalat a cikk megjelenése után bebizonyította nekünk, hogy a szóbanforgó levélre még aznap felelt, de éppen a felajánló győri Vagongyár altatta el az ügyet. A cikket író olvasónk persze nem számított arra, hogy a bürokráciát ezúttal saját üzeme táján kell keresnie.

A POSTÁRÓL VAN SZÓ

Augusztus 17-én egy Hévizen üdülő dolgozó részére táviratilag 140 forintot adtak fel postán. Mire a pénz megérkezett, a címzett már elutazott. Az illető megkérte az üdülő gondnokát, hogy ha a pénz megérkezik, küldje vissza munkahelyére. Napok teltek el, a pénz nem érkezett meg. A címzett közben egy kicsit böjtölt is, mert nem volt pénze. Nyolcnapi „böjtölés" után elment a debreceni 1. számú postahivatalba és érdeklődött a táviratilag elküldött pénz ügyében.

Közölték vele, hogy az ügy nem az 1., hanem a 2. számú postahivatalhoz tartozik. Ott megnyugtatták, hogy érdeklődni fognak a hévizi postán. Azt tanácsolták, hogy nem árt, ha a kézbesítőknél is érdeklődik. Szótfogadott, de nem volt szerencséje, mert egy mérges és a régmult időkre emlékeztető kézbesítő röviden kiutasította, holott ugyanakkor több idegen volt a helyiségben.

A címzett csak napokkal később mert újra elmenni az 1. számú postahivatalhoz. Itt most már azt közölték vele, hogy csak akkor kaphatja vissza a pénzét, ha „tudakozványt" ad be, aminek 1 forint 40 fillér a díja. A címzett, aki eddig hitt a posta gyors munkájában, most már dühös lett. Kijelentette, hogy nem fizet. Elment a 2. számú postahivatalhoz, ahol közölték vele, hogy a válasz még ugyan nem érkezett meg Hévízről, de legyen türelmes, mert ajánlott levélben fogják sürgetni. A címzett most ismét reménykedni kezdett, már csak azért is, mert most nem kértek tőle semmiféle díjat. Három nap múlva megtudta, hogy Hévíz válaszolt. A pénzt visszaküldték, most már csak a postautalványt kell kikeresni. Ismét eltelt három nap. A 2. számú postahivatal hivatalosan közölte, hogy a pénzt felküldték a Leszámoló Hivatalhoz, onnan kell kérni. Figyelmeztették, hogy onnan csak hetek múlva kaphatja vissza a 140 forintot.

Ismét eltelt két hét. A címzett felkereste a postavezérigazgatóságot, ahol nagy részvéttel hallgatták végig panaszát és elismerték, hogy a posta ebben az ügyben bürokratikus volt. Megígérték, hogy kivizsgálják az ügyet.

A címzett szomorúan tapasztalta,

hogy pénzét még mindig nem kaphatja vissza, pedig közben hat hét telt el. Bánatában közölte a postával, hogy az eset a Ludas Matyi hasábjaira kínálkozik. Azt a választ kapta, hogy vannak itt még súlyosabb ügyek is. Ez a válasz azonban nem volt vigasz azzal a szomorú ténnyel szemben, hogy a pénz feladása óta most már hét hét telt el és még mindig nem jutott a 140 forinthoz.

Szilágyi Endre
MÁV igazgatósági dolgozó,
Debrecen, Erzsébet-u. 26.

A Ludas Matyi szeptember 26-i számában a Komlói Szénbányáról írva, megemlíti, hogy a Déldunántúli Üzemélelmezési Központ rosszul látja el élelemmel az építkezés munkásait. A minisztérium illetékes osztálya megvizsgálta az ügyet és megállapította, hogy a konyhai étrendben hetenként egyszer szerepel a bab, illetve kapros-káposzta. A babot a dolgozók kívánságára szolgálják ki, kapros-káposztát azért kell hetenként egyszer kiadni, mert népgazdasági érdek a termelt káposzta elfogyasztása. A cukor, tojás és kávé eltulajdonításával kapcsolatban folyik a vizsgálat.

A munkafegyelem megszilárdítására az Üzemélelmezési Egyesülés szigorúbb rendszabályokat vezet be és egyéni népnevelő munkával javítják az ott dolgozók öntudatát.

Belkereskedelmi Minisztérium
sajtócsoport.

A Ludas Matyi augusztus 30-i számában Katona Aurél, a pásztói posta segédellenőre azt panaszolta, hogy nem kapta meg véradó-húsjegyét. A panaszt kivizsgáltattuk és megállapítottuk, hogy a járási tanács kereskedelmi csoportja nem ismerte a rendelkezéseket és nem engedélyezte, hogy az 54. sz. utalványra húst adjanak.

A minisztérium illetékes osztálya a járási tanács kereskedelmi csoportvezetőjének megbüntetésére felhívta a megyei tanács kereskedelmi osztályát.

Belkereskedelmi Minisztérium

Érdeklődéssel olvastuk azt a közhasznú kioktatást, amely a bíróságok által kiadott letiltási rendelvények magyaros szövegezését célozza. Beismerjük, hogy a „rendeltetvén" és „zár alá vétetvén" kifejezések mint multszázadvégi stílusmaradványok előfordulnak a szövegben. Az adóalanyok azonban megértették. Ki kell jelentenünk, hogy a nyomtatványok szövegét nem a Nyomtatványellátó Vállalat állapítja meg, hanem az azt rendszeresítő minisztérium, vagy közigazgatási szerv. A mi feladatunk a szöveg kinyomtatása. A Ludas Matyi dorgálása azonben nem volt hiábavaló, mert lépéseket tettünk az Igazságügyminisztériumban, ahol nyomban ígéretet tettek a nyomtatványminták korszerű magyar nyelven való megszövegezésére.

Ezentúl tehát, ha valaki végrehajtási rendelvényt kap — ha azok „beltartalmának" nem is — de ékes magyar szövegének örvendezhet majd.

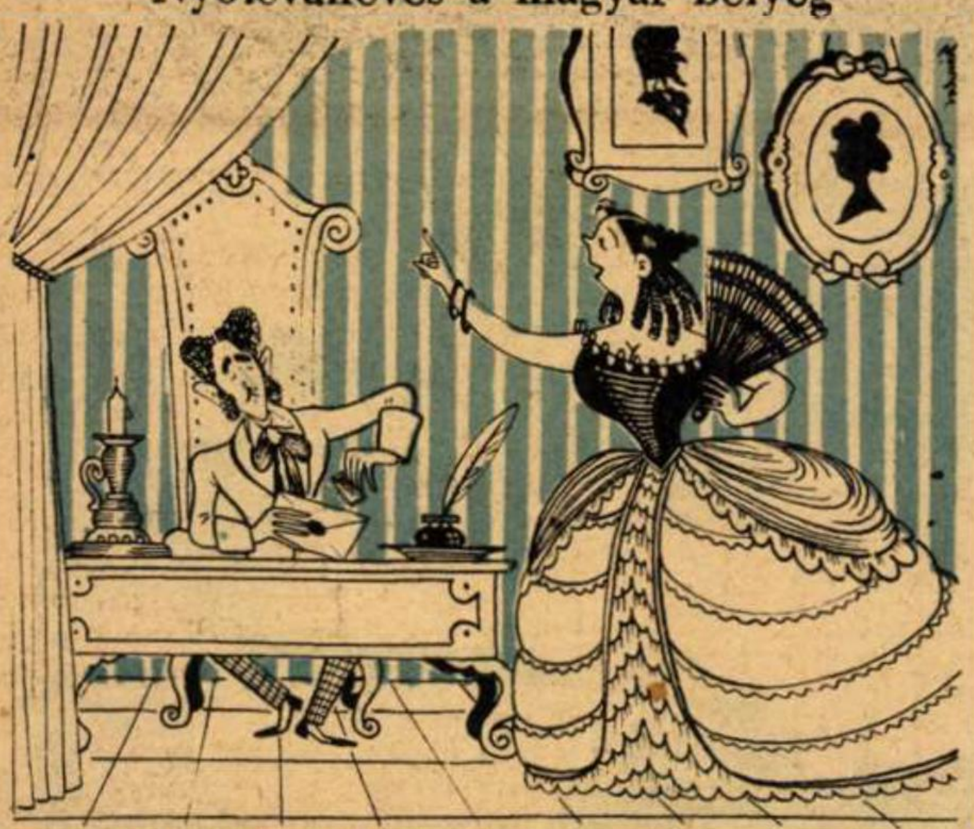
Nyomtatványellátó V.

Mi történt Parasznyán?

Tavasszal megalakult Parasznyán a Lakásépítő Szövetkezet. Én is tagja lettem. Minden hónapban levonják a házrészletet a fizetésemből. Az alakuló gyűlésen annakidején két minisztériumi kiküldött is volt, azt ígérték, hogy ebben a tervévben húsz családi ház épül a bányászoknak Parasznyán. Azt is kijelentették, hogy már augusztus 20-án be lehet költözni ezekbe az új lakásokba. Már október van, de még építőanyagot sem látunk a környéken. Kérem a Ludas Matyit, kérdezze meg a Kislakásépítő V.-t, hogy miért feledkeztek meg Parasznyáról?

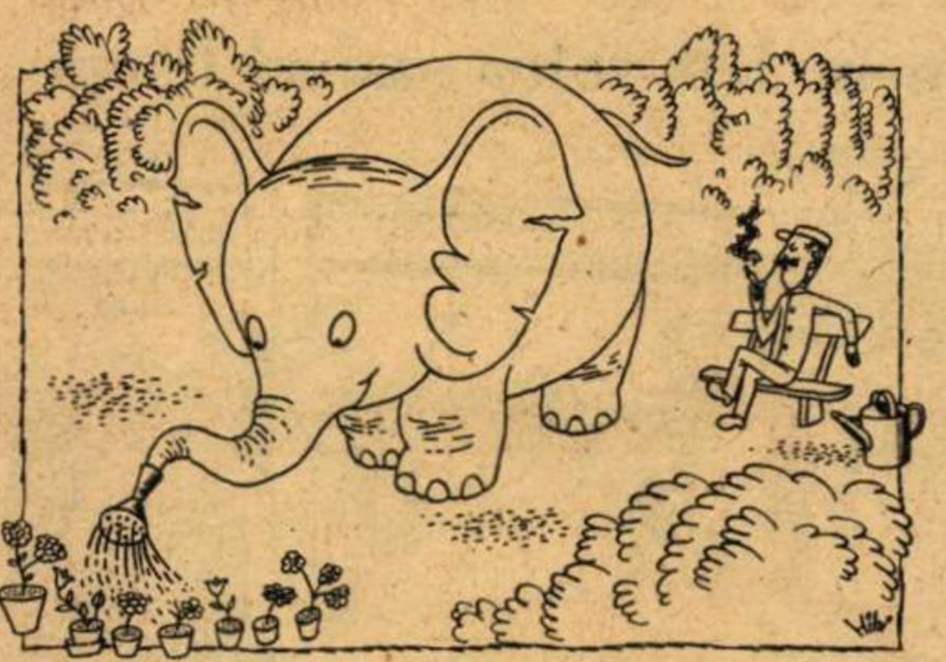
VISKOLC FERENC, bányász
Parasznya.

Nyolcvanéves a magyar bélyeg

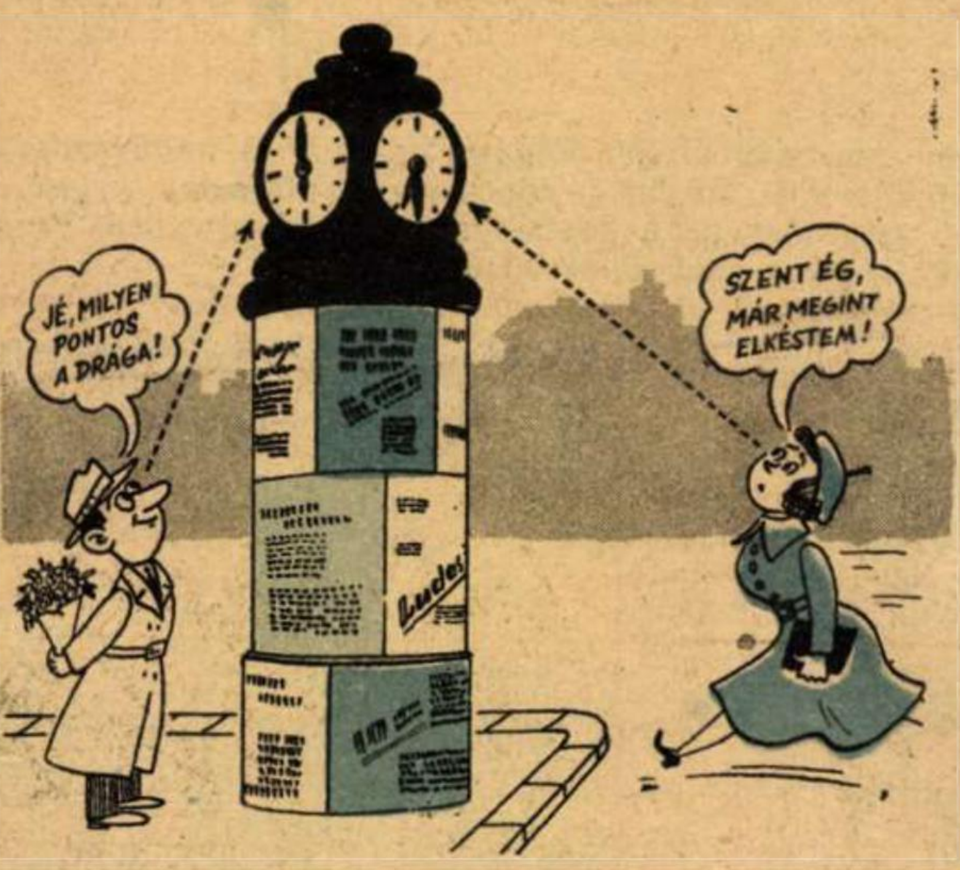

Delnő: Ah, Adolár, óvatosan raggassa a bélyeget a kopertára, mert nyolcz évtized multán értékes kiállítási objektum leend!

Az állatkerti őr újítása

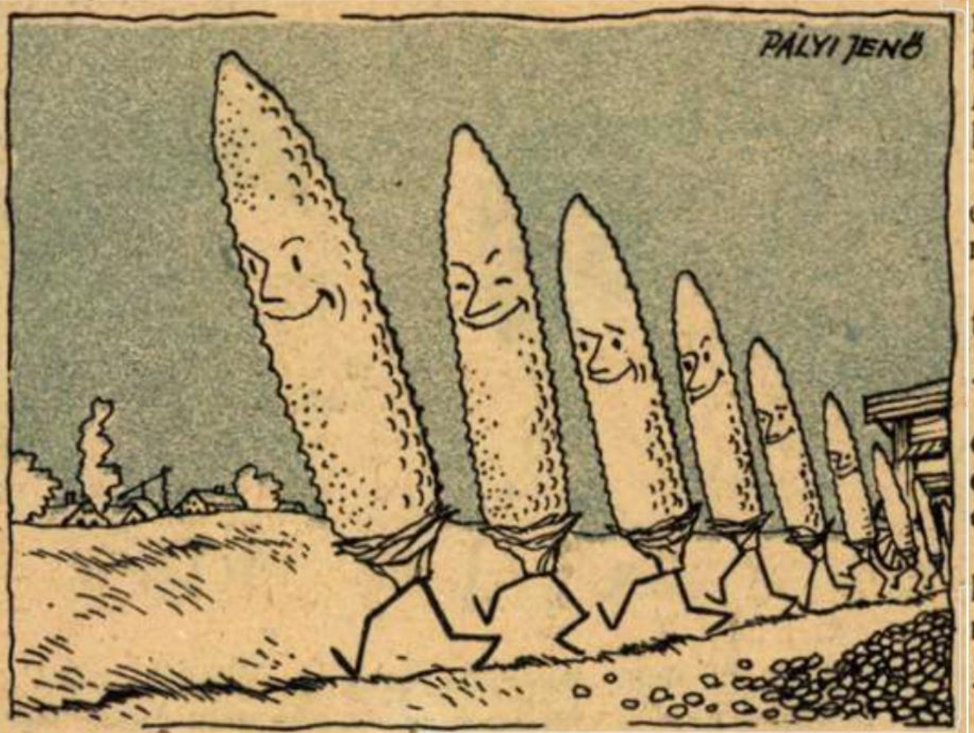
Találkozó 6 órakor

avagy pillanatkép egy pesti villanyóráról.

Új módszer

(Az enyingi Béke termelőszövetkezetben a kukoricát nem törik, hanem csépelik. Az első napon a csoportnak ezzel a módszerrel 15 hold kukoricáját csépelték el.)

Nagy lemorzsolódás, aminek örülni lehet.

Nyugati ujságíró egy MHK-próbán

— Hm. Jelenteni fogom, hogy a népi demokráciában tömegesen válnak az emberek földönfutókká.

Darvas Szilárd: A csunya szó

(Egy apa naplójából)

A fiam a napokban valahonnan egy úgynevezett csunya szót hozott haza. Igazság szerint többet is hozott, de hát nem akarok ebben a kis értekezésben mindent kipletykálni róla, hátha kezébe kerül ez az újság és túlteszi magát azon a csekélységen, hogy még nem ismeri a betűket.

Szóval maradjunk egy bizonyos csunya szónál, amelyben különben is — mint cseppben a tenger — az egész probléma tükröződik. Tehát hazahozta, ami még nem lenne olyan veszélyes dolog, hiszen mind én, mind feleségem elég finomlelkűséggel rendelkezünk ahhoz, hogy kellő méltósággal reagáljunk az efféle útszéli megnyilvánulásokra, játszva visszafojtjuk a röhögésünket és olyan arcot vágunk, mintha mi sem történt volna. Sajnos azonban a gyerek érzi a szó alvilági misztériumát és meggyarapodott ismereteinek ezt a bizonyítékát únos-untalan és a legkülönbözőbb helyeken hangoztatja. Lehetőleg tömegek előtt tart rögtönzött szónoklatokat, amelyek kizárólag az említett szónak hússzor-harmincszor való elsorolásából állanak, talán ezért is hatnak olyan frappánsul.

Minthogy barátaim, ismerőseim, családom és az egész Kiss József-utca egyetértenek abban, hogy a gyereket erről a villoni hangról le kell szoktatni, magam elé citálom és a léleknemesítés kezdetét veszi.

— Nézd Ferikém — mondom és mivel én a gyereket nem verem, legalább a familiáris hangot igyekszem megütni — ilyeneket nem mond az ember. Ez olyan szamárság. Semmi értelme sincs...

Itt félbeszakad monológom, mert Ferike vigyorogva és tele tüdővel a szemembe ordítja azt a bizonyos szót. Arcom elkomorodik és úgy határozok, hogy pokoli büntetést eszelek ki számára: átmenetileg megfosztom őt társaságomtól. Gyakorlatból tudom, milyen rossz ez, amikor magamonkívül vagyok.

— Menj ki — mondom. — Én ilyen illetlen gyerekkel nem beszélgetek.

Ez hat, legalábbis oly mértékben, hogy Ferike elhatározza: tárgyalásokba bocsátkozik velem s amenynyiben tényleg a logika erejével sikerül meggyőznöm őt arról, miszerint a szó használata helytelen, megfontolás tárgyává teszi a dolgot. Mindez kiderül abból, hogy megkérdi, mit jelent az a bizonyos szó.

— Mondtam már, hogy semmi értelme sincs — szögezem le nyomatékosan.

— Nem igaz — jelenti ki és határozottan szembenéz velem. — Azt jelenti, hogy popsi.

— No látod — csapok le rá kicsit idegesen — így is lehet mondani. Épp ezért felesleges azt a csunya szót használni.

— A „popsi" az nem csunya? — kérdi, nyilván azért, hogy a szellemes társalgás valamikép el ne akadjon.

— Az nem! — válaszolom meggyőződés nélkül, mert az élet nyers igazságait illetően mindenféle becézést szívből útálok.

— És a másik mért csunya?

— Azért mert... mert... ide figyelj, mért kell erről annyit beszélni? Értsd meg, hogy én nem szeretem és anyuka se szereti és ha te szeretsz minket, akkor nem mondod azt a csunya szót! Vagy nem szeretsz minket?

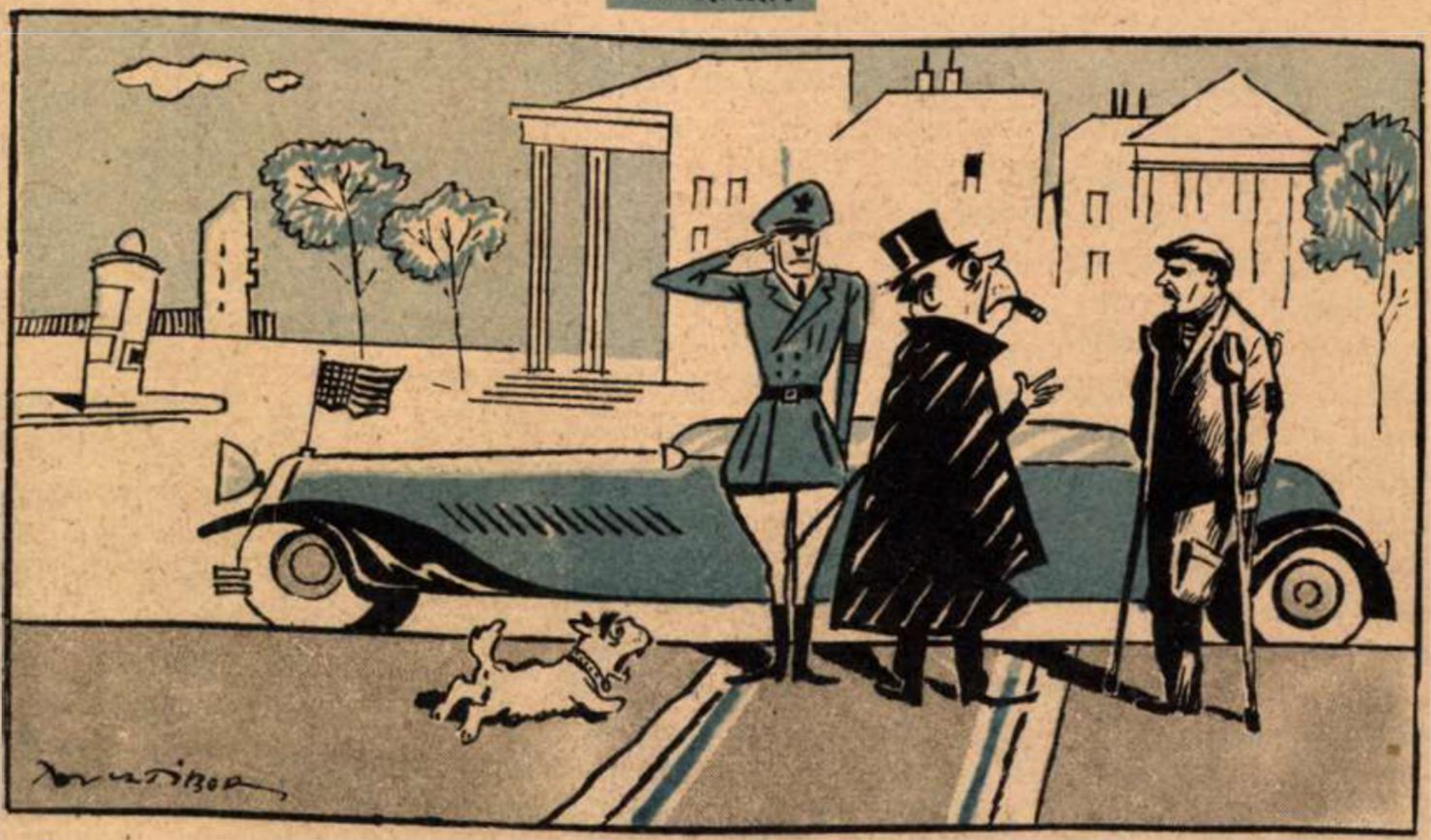
— De igen — mondja és csupa gyermeki gyengédség lesz az arca. — Szeretlek titeket és soha többé nem mondom azt, hogy..

Persze kimondja, hogy mit nem fog mondani. És naponta hússzor kimondja, és mindig hozzáteszi átszellemült arccal, hogy ő ilyen csúnya szót nem használ, mert jó gyerek és szeret minket.

Győzött a logika és a szeretet...

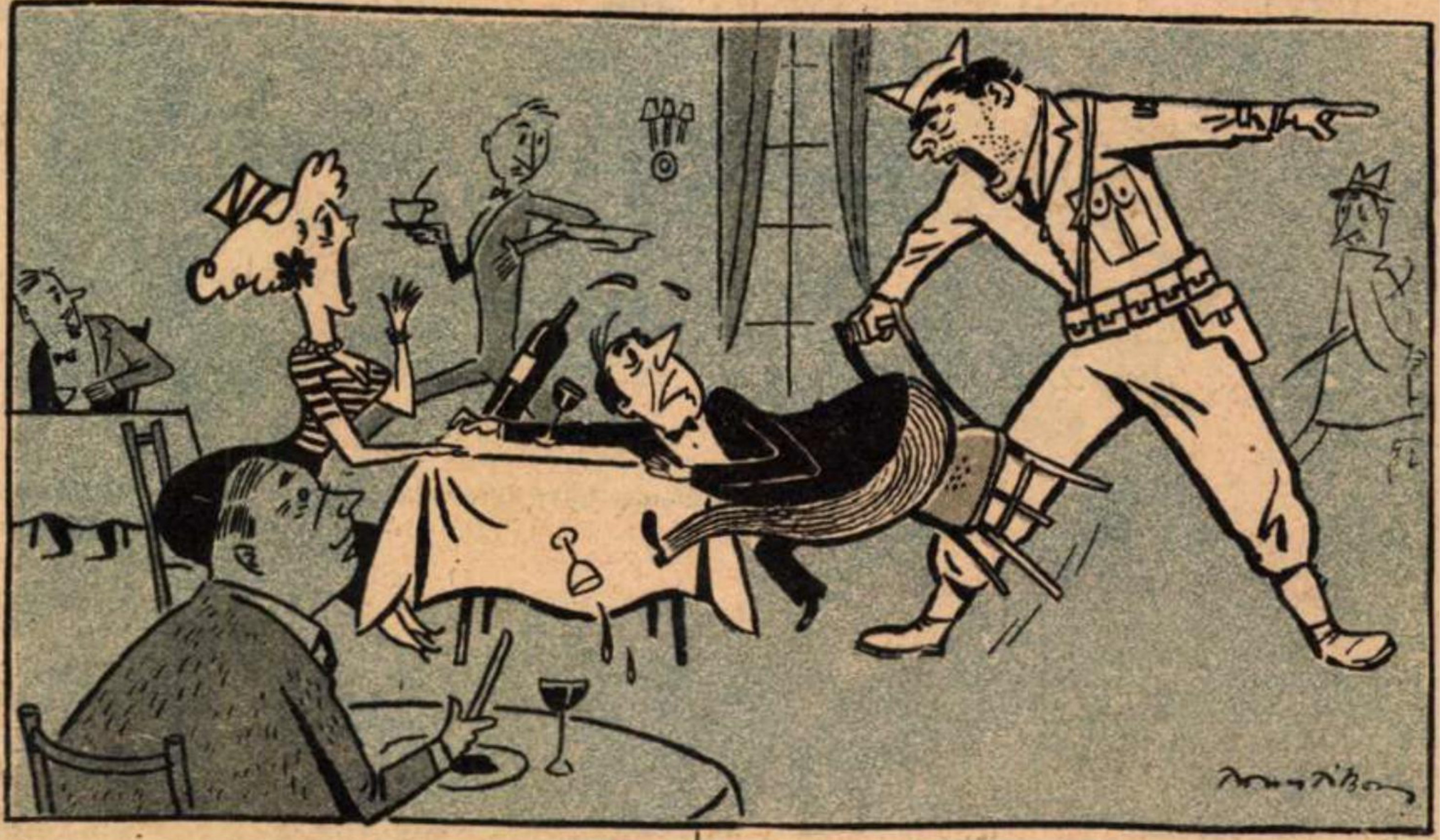
Toncz Tibor VILÁGHIRADÓJA

ANKARA

Hadirokkant: Vigyen haza, követ úr.
USA-nagykövet: Mi közöm magához, barátom?
Hadirokkant: Hát nekem mi közöm volt Koreához, ahol elvesztettem a féllábamat?

PARIS

USA-legény: Mars innen! Ez az én támaszpontom!

LONDON

Az osztalék siratása.

FIRENZE

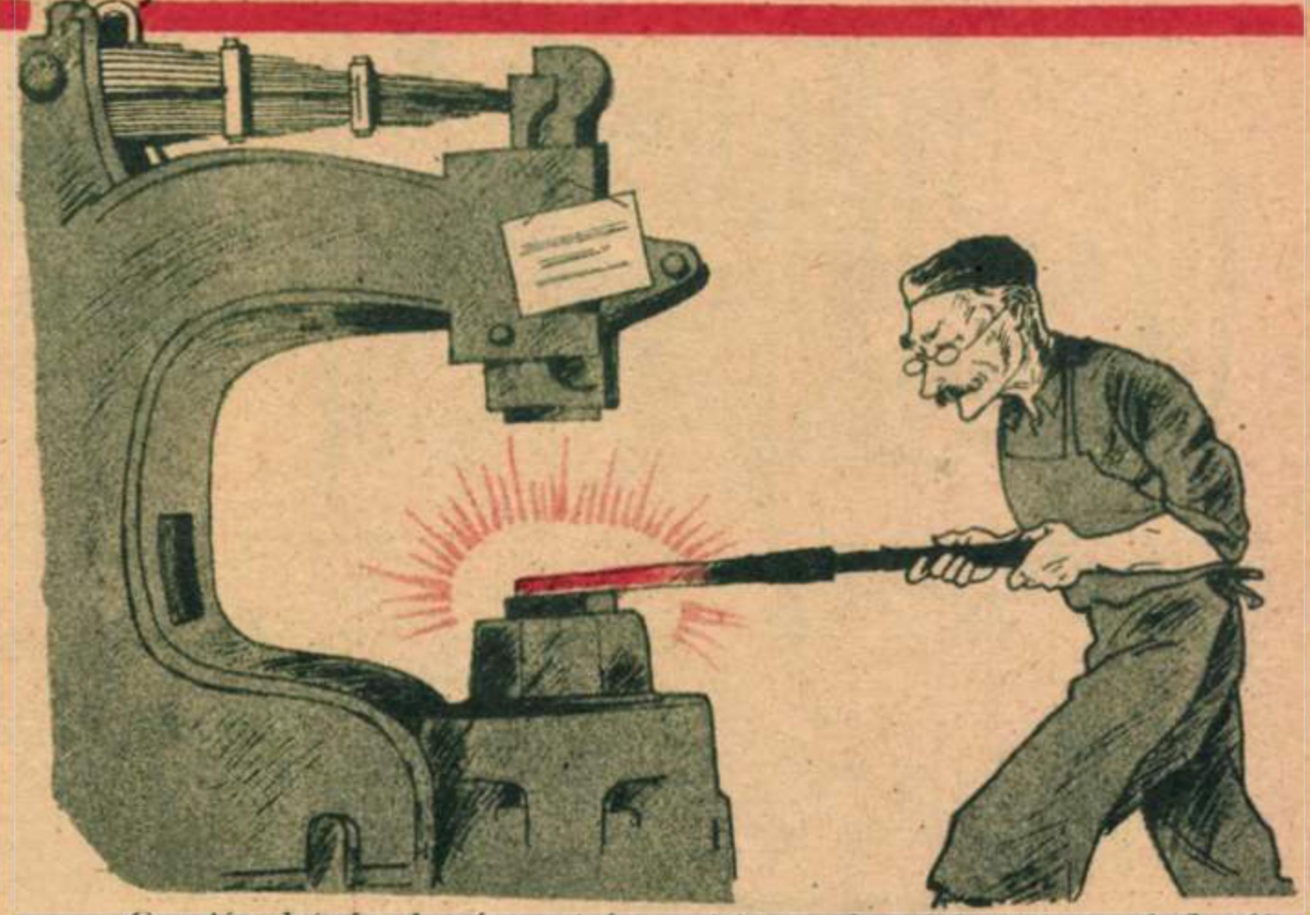

Amerikai kéjutas: Irigylem ezt a munkanélküli fickót! Egész nap élvezheti a város szépségeit...

Ludas Matyi a mosonmagyaróvári Mezőgazdasági Gépgyárban

A mosonmagyaróvári Mezőgazdasági Gépgyár Moson-Magyaróváron mezőgazdasági gépeket gyárt. Mezőgazdasági gépek alatt értendők a következők: szénagyűjtő gereblyézőgép, vetőgép, műtrágyaszórógép, traktoreke, aratógép, aratócséplőgép, kévekötő-aratógép, kazalozógép, négyzetbeültetős kukorica-vetőgép, fűkaszálógép. Mind ebből kitűnik, hogy ez az üzem a mezőgazdaság gépesítésének fontos bázisa. Az üzem gyárt ezenfelül virágot és barackot, mert területéhez virágkertészet és gyümölcskertészet is tartozik. Barackból 24 mázsa termett, ami egy gépgyártól igen szép teljesítmény. Itt jegyezzük meg, hogy a gyár a budapesti EMAG-gal áll párosversenyben, amelyben pillanatnyilag az EMAG vezet, annak ellenére, hogy az EMAG barackot egyáltalán nem ültetett.

Ebből a gyárból kapott mezőgazdasági gépet többek között a szentendrei „Vörös Rózsa“, a nógrádszakáli „Tolbuchin“, a rajkai „Vörös Csillag“, a zalalövői „Vörös zászló“, a hódmezővásárhelyi „Somogyi Béla“ téeszcsé. Innen áradnak a mezőgazdasági gépek az ország minden részébe, hogy dolgozó parasztjaink minél kevesebb verejtékkel, de minél nagyobb eredménnyel műveljék a földet. Közvetve tehát mindennapi kenyerünk attól is függ, hogyan teljesíti tervét, hogyan termel a gyár. Éppen ezért fontos, hogy az üzemi pártszervezet még nagyobb súlyt fektessen a politikai munkára, hogy valóban a termelés motorja lehessen. Munkája — elismerjük — nem könnyű. Ez a város Horthy-Magyarország nyugati végvárainak egyike volt, s a fasiszta fertőzés itt nagyon erős nyomokat hagyott. Az utóbbi évek szép eredményei ellenére is, még sok a pártszervezet tennivalója a nevelőmunka terén. Erősen reméljük, hogy az elvtársak kitartó munkájának következtében legközelebb vidámabb hangon beszélhetünk az üzemről, s még erősebben reméljük, hogy ez a reménységünk jogos.

Gondár István kovács-sztahanovista, a fiatalok lelkes pártfogója. Tanítványai közül az egyik már sztahanovista, a többit most igyekszik azzá kovácsolni.

Ludas Matyi: Elvesztették az élüzem-jelvényt, szaktársak? Bent keressék a gépek mellett. Ott vesztették el, ott fogják megtalálni…

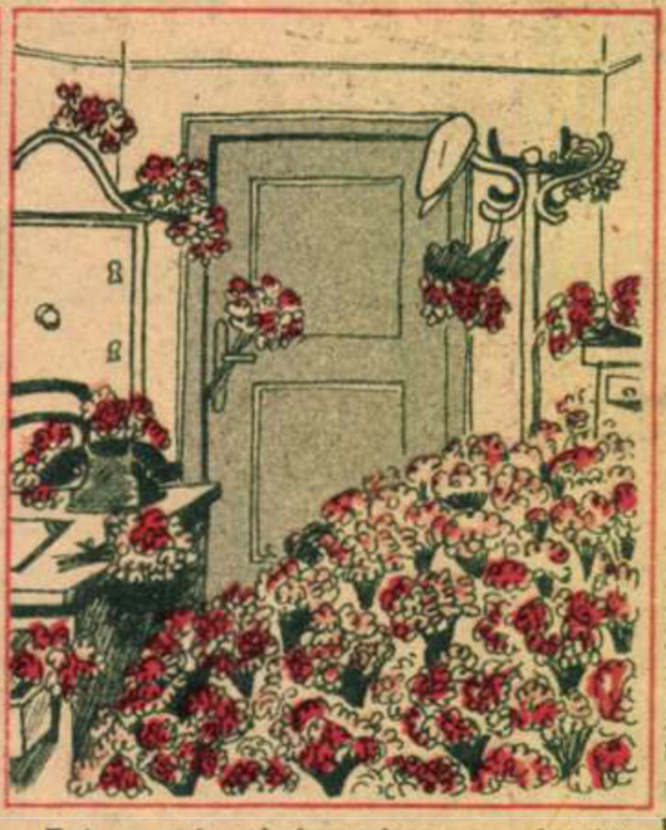
Aminek nem lett volna szabad lennie…

Több állami gazdaságból 160 dolgozó tanulta ki a mezőgazdasági gépek kezelését és szerelését. Képünkön éppen búcsút vesznek a megismert gépektől. Illetékes szerv ugyanis a gépeket nem azokba az állami gazdaságokba irányította, ahova a gépkezelők visszamentek.

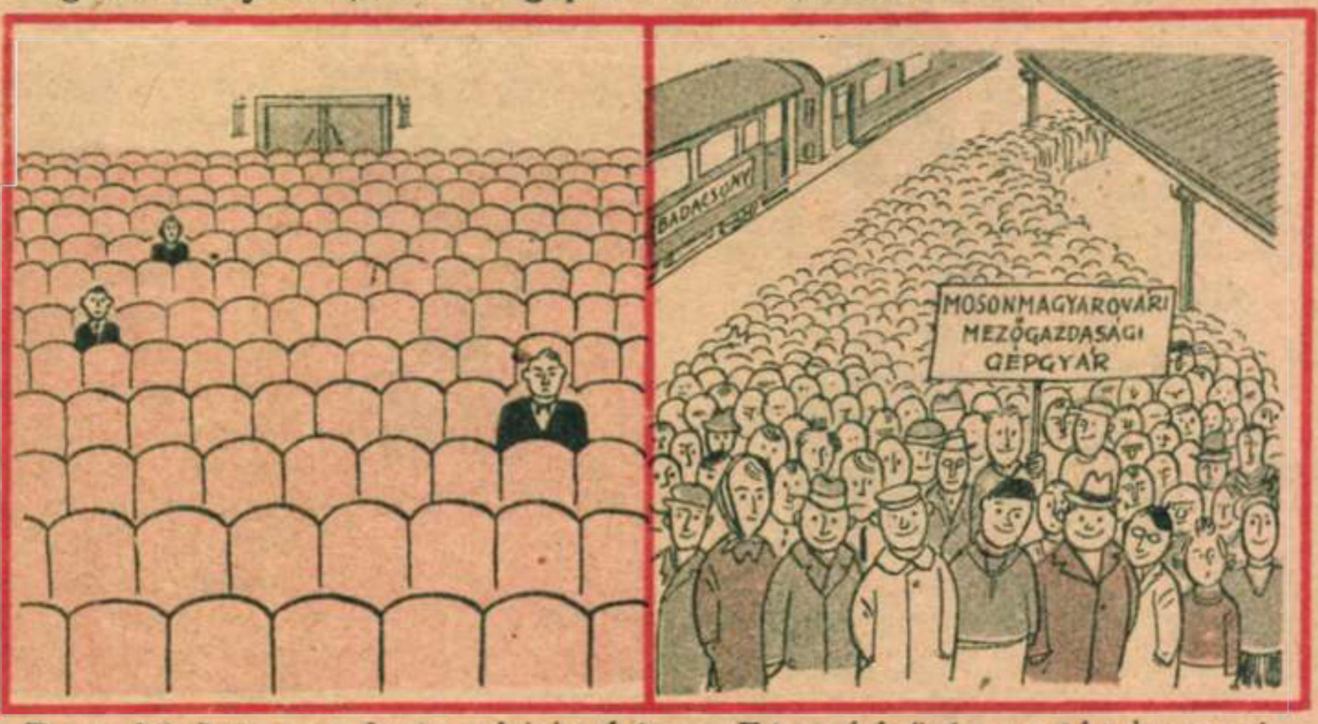
Rezesbanda köszönti az élenjáró dolgozókat, rezesbanda serkenti talpra a megrögzött későnjárókat. A képen látható szaktárs, arckifejezéséből ítélve, nem sztahanovista lett, hanem megint elaludt.

Ezt a sok virágcsokrot az irodában láttuk. Azok részére készitette elő a vezetőség, akik jó példát mutatnak a kölcsönjegyzésben. Reméljük, hogy ottlétünk óta gazdára talált valamennyi csokor, s nem a virág hervadt el, hanem az üzemben itt-ott felbukkanó ellenség reménye.

~~NINCS RAJZ~~

ezen a helyen, mert Stárics Sándorné nem engedte magát lerajzolni. Ezért néhány sorban vázoljuk portréját. Stáricsné a gyár egyik magkészítő műhelyének bizalmija. Jó példával kellene elöljárnia a kölcsönjegyzésben is. Eleget tett ennek a feladatnak? Nem! Látogatásunk időpontjában még egyetlen fillért sem jegyzett és magatartásával befolyásolta a műhely többi dolgozójának jegyzési elhatározását is. Férje, aki ugyancsak a gyárban dolgozik, legutóbb 2400 forintot keresett és mindössze 400 forintot jegyzett. Nem tudjuk, hogy Stárics, vagy Stáricsné a ludas ebben? Csak azt tudjuk, hogy ketten együtt példát mutattak. Elrettentő példát… De lehet, hogy azóta jóvátették hibájukat.

Ez a képünk egy fontos értekezlet részvevőit ábrázolja.

Ez a képünk egy badacsonyi kirándulás részvevőit ábrázolja.

Javaslatunk: az értekezleteket Badacsonyban kellene megtartani.

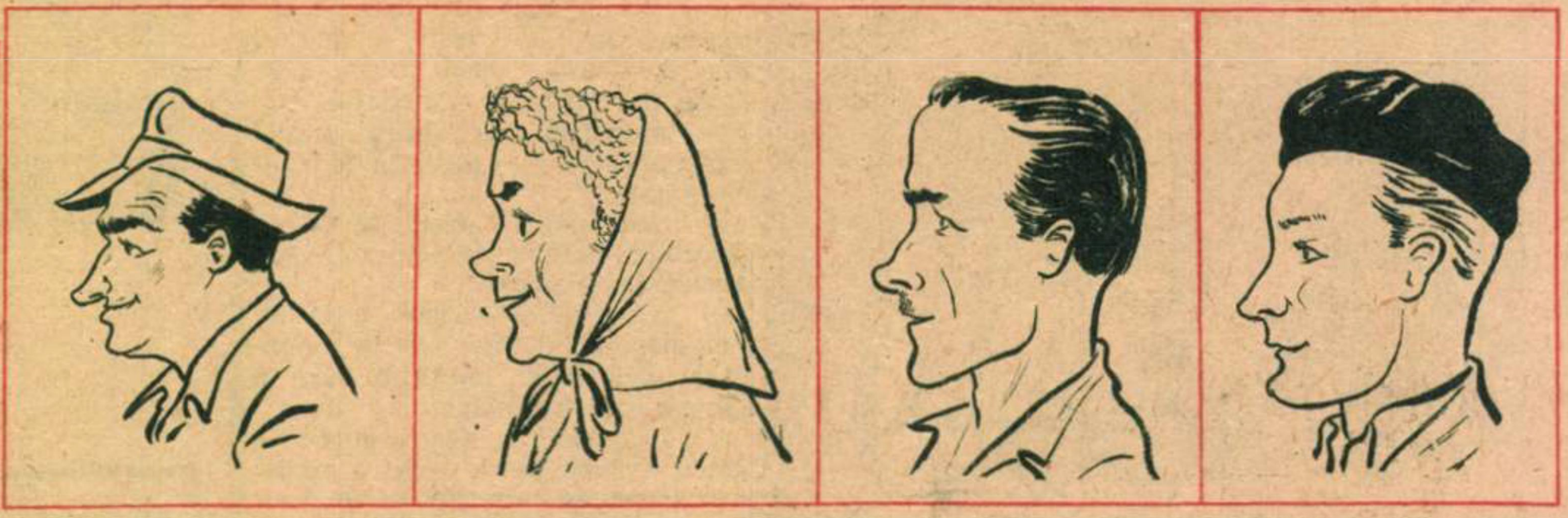

Megkérdeztük Mező József elvtársat, az irodai alapszerv titkárát, mikor láthatnánk végre egy elkészült kévekötő-aratógépet, mert ilyennel még nem találkoztunk az üzemben.

— Tíz óra 30 másodperckor — felelte. — Mert azt a gépet, ami 10 órakor lett kész, 10 óra 1 perckor már szállítják valamelyik téeszcsébe vagy állami gazdaságba.

Félreértés ne essék, ez a rajz nem a helyszínen készült.
Csak mi ünnepeljük Elek Imre vállalatvezető elvtárs 25 éves jubileumát. Nem azt, hogy 25 éve dolgozik az üzemben, hanem azt, hogy 25 éve született.

A Ludas Matyi bemutatja a Gépgyár négy dolgozóját. Kovács György főművezetővel kezdjük, aki a melegprés és sajtolóműhely irányítója. Eddig 40 újítását fogadták el. Hidegvágó újításával a darabolási időt negyven óráról másfél órára csökkentette. Egyik munkatársától megkérdeztük, hogy hányadika van, mire azt válaszolta, hogy az ő munkanaptárában már 1952 február van. Kitűnt, hogy a műhely kilenc dolgozója már a februári tervet teljesíti. A gyár szép megtakarítást ért el Kovács újításai révén. Igaz, a főművezető is jelentős összeget takaríthatott meg, — ha nem költötte el az újítási díjakat. Ugyanis egyre emelkedő keresete nem látszik meg kölcsönjegyzésén. Remélhetőleg látogatásunk időpontja óta elkészült 41-ik újítása: hogyan lehet a jegyzést duplájára emelni.

Második képünk Horváth Júliát mutatja be. Úgynevezett „férfimunkát“ végez. Az aratógépek alátéteit préseli. A műhelyben dicsérik jó munkáját, Horváth Júlia pedig örül az eredményeknek. Csak a kötény miatt panaszkodik. Szereti, dédelgeti a présgépet, de ez a szerelem nagyon egyoldalú, mert a gép piszkítja, szakítja Horváth Júlia ruháját. Erről a gép nem tehet, hiszen versenyben van. Megoldás: a vállalatvezető utaljon ki kötényt a présgépek és a gázkazánok mellett dolgozó nőknek.

Merena Lászlót mutatja be harmadik rajzunk. A sztahanovista szerszámlakatos egyre nagyobb teljesítménnyel járul hozzá a gyár eredményeihez.

Ugyancsak állandó jó munkát végez Kiszelka László sztahanovista szerszámlakatos is. Se szeri, se száma szerszámtakarékossági ötleteinek.

Jövő héten: az IKARUS Karosszériagyárban